

TREBALL FINAL DE GRAU

MEMÒRIA

**DOBLE TITULACIÓ: GRAU EN DRET I
GRAU EN ADMINISTRACIÓ I DIRECCIÓ
D'EMPRESSES**

CURS 2017-18

DICTAMEN CIVIL I FISCAL D'UN DIVORCI

Autora: Anna Massons Ribas

Tutores: Dra. Neus Cortada Cortijo i Dra. Mª Montserrat Solanes Giralt

Data: 31 de maig de 2018

DECLARACIÓ D'AUTORIA I ORIGINALITAT

Declaro que sóc l'autora d'aquest treball. El seu contingut és original i totes les fonts utilitzades han estat degudament citades sense incórrer en frau o plagi.

En cas contrari, conec i accepto les mesures disciplinàries o sancionadores que corresponguin d'acord amb la normativa aplicable.

Lleida, a 31 de maig de 2018

Signatura:

FDDE

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	6
I. OBJECTE DEL DICTAMEN.....	7
II. ANTECEDENTS DE FET	7
III. QÜESTIONS QUE ES PLANTEGEN	11
IV. NORMATIVA APLICABLE	12
V. FONAMENTS JURÍDICS	13
1. FONAMENTS JURÍDICO-CIVILS	13
1.1. LIQUIDACIÓ DEL PATRIMONI	13
1.2. LA POTESTAT PARENTAL I LA GUARDA. LA PENSIÓ D'ALIMENTS	13
1.2.1. La potestat parental	14
1.2.2. La guarda	14
1.2.2.1. L'exercici de la guarda i la seva relació amb el pla de parentalitat	16
1.2.2.2. Criteris per a determinar el règim de guarda	17
1.2.2.3. Guarda compartida.....	18
1.2.2.4. Atribuïda exclusivament a un dels progenitors (individual).....	19
1.2.3. La pensió d'aliments als fills	20
1.3. ATRIBUCIÓ DE L'HABITATGE FAMILIAR.....	21
1.4. ATRIBUCIÓ DE COMPENSACIÓ PER RAÓ DE TREBALL.....	23
1.5. ATRIBUCIÓ DE PRESTACIÓ COMPENSATÒRIA	27
2. FONAMENTS JURÍDICO-FISCALS	29
2.1. LIQUIDACIÓ DEL PATRIMONI	32
2.2. LA POTESTAT PARENTAL I LA GUARDA. LA PENSIÓ D'ALIMENTS	32
2.1.1. La potestat parental i la guarda	32
2.2.2. La pensió d'aliments als fills	32
2.3. ATRIBUCIÓ DE L'HABITATGE FAMILIAR.....	33
2.4. ATRIBUCIÓ DE COMPENSACIÓ PER RAÓ DE TREBALL.....	34
2.5. ATRIBUCIÓ DE PRESTACIÓ COMPENSATÒRIA	39

3.SIMULACIÓ COMPARATIVA DE LES OPCIONS AMB L'APLICTIU RENDA

WEB	41
3.1.Simulació primera.....	43
3.2.Simulació segona	44
3.3.Simulació tercera	44
3.4.Simulació quarta	45
3.5.Simulació cinquena.....	45
VI. CONCLUSIONS.....	46
VII. BIBLIOGRAFIA	51
ANNEX	53

EDDE

RESUM

En el present treball s'analitzen les institucions familiars i patrimonials que intervenen en supòsits de crisi matrimonial, des del punt de vista civil i fiscal.

S'ha redactat en format Dictamen, on s'exposa un supòsit familiar de ruptura matrimonial el més real possible. Les dades fàctiques no són reals, però el tractament civil i fiscal de les institucions ha estat rigorós amb el suport de la legislació catalana i espanyola pertinent.

L'objectiu era assessorar la client per tal d'optimitzar les atribucions patrimonials derivades de la ruptura matrimonial. Amb aquesta finalitat, calia determinar quines atribucions en concepte de compensació econòmica per raó de treball i en concepte de pensió econòmica li resultaven econòmicament més beneficioses, com també, analitzar fiscalment la tributació de la pensió d'aliments dels fills i l'habitatge habitual en l'IPRF. Per fer-ho ha estat utilitzat el programa Renda Web, amb la finalitat de determinar els resultats de la declaració de la renda i extreure conclusions numèriques que ajudin a respondre a les qüestions plantejades per la client.

PARAULES CLAU

Dret de família, matrimoni, crisi matrimonial, separació, divorci, habitatge familiar, pensió d'aliments, prestació compensatòria, compensació econòmica per raó de treball, IPRF, rendiment del treball, fiscalitat, guanys i pèrdues patrimonials.

INTRODUCCIÓ

En el present treball es posa de manifest l'estreta relació que uneix el Dret Civil Català, concretament el Dret de Família, amb el Dret Financer i Tributari. L'objectiu del mateix mostra clarament la transversalitat de la fiscalitat sobre els actes de les persones i la incidència econòmica que té, o pot tenir, aquesta fiscalitat, en les decisions de caràcter familiar.

Per això, en un supòsit de crisi familiar, la conclusió final sobre l'encert o no d'una proposta d'acord o del "petitum" d'una demanda judicial, dependrà, en bona mesura, de la fiscalitat aplicable sobre l'opció escollida.

La constatació d'aquesta circumstància comporta que, darrerament, vagi prenent importància aquesta valoració fiscal del Dret de Família.

L'anàlisi del Dret de Família des d'una vessant fiscal, és quelcom innovador, ja que és habitual que els professionals estiguin especialitzats en una de les dues branques. Resulta difícil trobar economistes o fiscalistes que coneguin el Dret de Família, i advocats de família que tinguin en compte la fiscalitat dels efectes d'una separació o divorci.

Tanmateix, la valoració fiscal resulta essencial per tal d'obtenir la totalitat de les dades econòmiques o patrimonials que garantiran el ple coneixement de les conseqüències d'una ruptura matrimonial.

El treball ha estat desenvolupat en model Dictamen, donant resposta a una suposada consulta realitzada per un client estàndard. Les dades fàctiques no són reals però recullen totes aquelles situacions que poden resultar conflictives i que hem cregut rellevants per a la presa de decisions.

En primer lloc, s'ha analitzat teòricament les institucions pròpies del Dret de Família i posteriorment, la seva tributació en l'àmbit fiscal. Seguidament, s'ha fet ús de les eines TIC mitjançant el programa Renda Web, per a fer les declaracions de la renda, per tal que finalment, se n'hagin pogut extreure les conclusions pertinents.

DICTAMEN que emet Anna Massons Ribas, estudiant del cinquè curs de la Doble Titulació en Grau en Dret i Grau en Administració i Direcció d'Empreses a requeriment de la Sra. Laia Prats.

I. OBJECTE DEL DICTAMEN

L'objecte del present Dictamen es centra en donar resposta a la consulta formulada per la Sra. Laia Prats en relació a l'elaboració d'una proposta de Conveni regulador¹ en el procediment de divorci, als efectes d'assolir un resultat just per a ella i favorable als fills. La client sol·licita, a banda de la determinació del concret contingut de l'acord, l'anàlisi fiscal dels diferents elements que l'integren per tal assolir el millor resultat econòmic possible en termes d'estalvi fiscal.

II. ANTECEDENTS DE FET

1. Situació familiar i dades personals

La Sra. Laia Prats i el Sr. Mateo Milà van contraure matrimoni civilment el 3 de maig de 1998 en territori català – a Lleida -, sota el règim econòmic de separació de béns. Van ser pares per primera vegada l'any 1996, de la Marta, la qual va néixer amb una discapacitat psíquica superior al 33%. Cinc anys després d'haver contraït matrimoni, l'any 2003, van tenir dos fills bessons, el Pol i la Núria.

Identificació	Data de naixement	Relació familiar
Sra. Laia Prats	3 de maig de 1970	Progenitora
Sr. Mateo Milà	2 de febrer de 1970	Progenitor
Marta Milà Prats	15 de setembre de 1996	Descendent
Pol Milà Prats	23 de maig de 2003	Descendent
Núria Milà Prats	23 de maig de 2003	Descendent

La Sra. Prats va treballar en el Departament Comercial d'una llibreria durant 10 anys, cobrant un salari de 35.000 € anuals. Donades les necessitats especials que requeria la

¹ Vegeu proposta de Conveni regulador en l'Annex 1

seva filla Marta i tenint en compte que els bessons només estaven escolaritzats a la llar d'infants en horari de matí, l'any 2002 la Sra. Prats va deixar de treballar a la llibreria per poder tenir cura dels seus fills, de tal manera que va deixar, a partir d'aquell moment, de percebre ingressos econòmics.

El Sr. Mateo Milà, l'any 1995 va decidir obrir la seva pròpia empresa de jardineria, Jardineros de Lleida S.A. juntament amb un soci, l'any 1995. En l'actualitat, i després d'uns inicis durs, l'empresa compta amb 15 treballadors i factura 400.000 € de mitjana, cada any.

La Marta, a mesura que va anar fent-se gran i amb ajuda d'algunes medicines – tot i mantenir la discapacitat inicial, amb teràpia, tractament psicològic i amb medicació pautada –, va adquirir un grau d'autonomia força inesperat i va passar a ser cada vegada més independent. Per això, l'any 2010, la Sra. Prats va valorar incorporar-se al món laboral de nou. Tanmateix, la coincidència amb el punt alt de la crisi econòmica i financera, va impedir trobar cap lloc de treball adient a les seves necessitats.

Per això, el seu cònjuge, reconeixent l'experiència i la vàlua de la seva esposa li va oferir treballar en el Departament de Direcció de la seva empresa. Les tasques assignades i lligades al seu càrrec, li permetien treballar des de la llar, compaginant, així, les tasques pròpies de la llar i de la cura. Aquesta situació va allargar-se fins el juny de l'any 2017, moment en què la parella va decidir posar fi al seu matrimoni.

2. Situació laboral dels cònjuges

2.1. Sra. Laia Prats

Les dades referents a la situació laboral de la Sra. Prats, als efectes de valorar les dades patrimonials del Conveni són les següents:

- De l'any 2010 al 2016, la Sra. Prats va rebre anualment un salari brut de 25.000 €.
- L'any 2017, durant els mesos de gener a juny², ha rebut en concepte de salari brut 10.714,28 € i li han practicat una retenció de l'IRPF de 8,5³% que ha suposat 910,68 €, mentre que la cotització a la Seguretat Social ha pujat a 793,68 €.

² Vegeu nòmina de la Sra. Prats assalariada a l'empresa Jardineros de Lleida S.A. en l'Annex 2

³ Vegeu càlcul de la retenció de l'IRPF per l'Agència Tributària a la Sra. Prats en l'Annex 3

- L'empresa del seu marit li va pagar un curs de perfeccionament de l'anglès durant els mesos de gener i febrer de 2017 en horari de matí, per atendre millor els clients estrangers. Aquest curs ha suposat un cost de 480 €.
- L'empresa li paga l'assegurança de malaltia de la Mútua Adeslas per un import de 300 €.
- El 30 de juny de 2017 deixa de prestar serveis per l'empresa del seu marit, Jardiniers de Lleida S.A. a conseqüència del trencament del matrimoni i es troba en situació d'atur a partir de llavors. El subsidi d'atur⁴ és de 1.411,83 € mensuals, és a dir, de juliol a desembre, rep 8.470,98 € sense retenció d'IRPF⁵. Pel què fa a la cotització de la Seguretat Social, li han retingut 97,91 € mensuals, per tant, 587,46 €.
- L'acomiadament de l'empresa Jardiniers de Lleida S.A. es considera improcedent i en conseqüència rep una indemnització per valor de 21.341,30 €⁶. Té una despesa de 600 € en concepte de defensa jurídica.
- Ha aportat en concepte de pla de pensions 500 €.
- Ha rebut un interès brut per un dipòsit bancari de 1.000 €; li han retingut 190 i n'ha pagat 25 de despeses.

2.2. Sr. Mateo Milà

- El Sr. Milà ocupa el càrrec de Director Executiu i d'Operacions de la seva pròpia empresa. A canvi, rep un salari brut de 84.000 €⁷ i li han practicat una retenció a compte de l'IRPF d'un 28,36%⁸ que ha suposat 10.209,60 €. Aquest import només abasta els mesos de gener a juny, ja que a partir de juliol, la seva situació personal canvia i el % de retenció d'IRPF varia. La cotització a la SS ha pujat 3334,66 € al llarg de tot l'any.
- Rep part dels dividends de l'empresa a final d'any per un import de 30.000 €, pels quals li han practicat una retenció del 19%, és a dir 5.700 €. Les despeses d'administració i custòdia dels títols valors han estat de 2.000 €.

⁴ Vegeu resultat del Programa d'Autocàlcul de Prestacions d'Atur disponible en la pàgina web Sede Electrónica del SEPE, on s'estableix la quantia que té dret a percebre la Sra. Prats, en concepte de subsidi d'atur, en l'Annex 4

⁵ Vegeu càlcul de la retenció de l'IRPF per l'Agència Tributària a la Sra. Prats, cobrant subsidi d'atur en l'Annex 5

⁶ Vegeu càlcul de la quitança, en el document de liquidació i quitança, en l'Annex 6

⁷ Vegeu nòmina del Sr. Milà assalariat a l'empresa Jardiniers de Lleida S.A. en l'Annex 7

⁸ Vegeu càlcul de la retenció de l'IRPF per l'Agència Tributària al Sr. Milà en l'Annex 8

- Ha aportat en concepte de pla de pensions 3.000 € anuals.
- L'empresa li paga l'assegurança de malaltia de la Mútua Adeslas per un import de 300 €.

2.3. Patrimoni del matrimoni

- A finals de l'any 1995, pocs mesos abans de néixer la primera filla, van decidir formalitzar la seva relació i deixar de viure en un pis de lloguer, de tal manera que van comprar-se'n un al centre de Lleida, el qual va ser l'habitatge familiar del matrimoni fins l'any 2017. Aquest va ser comprat a parts iguals per la parella, i per tant, els dos en són cotitulars al 50%. El preu de compra va ser de 210.000 € i el seu valor cadastral, 70.000 € (revisat l'any 2016).
- L'any 1998, un metge francès va informar a la parella que per la malaltia que patia la seva filla Marta, passar llargues hores prop del mar li seria beneficiós; aprofitant que ambdós cònjuges tenien un bon salari i el seu habitatge familiar ja gairebé estava acabat de pagar, van adquirir **dos apartaments a Cadaqués** a molt bon preu.

	IMMOBLE 1	IMMOBLE 2
Localització	Carrer del Teatre núm. 4, 0 2 ^a	Carrer del Teatre núm. 4, 1r 1 ^a
Titularitat	Laia (100%)	Mateo (100%)
Ús	Propi	Arrendat a una família*

**Arrendament per un valor de 800 € mensuals. S'han dut a terme obres de manteniment per 3.500 €.*

Despeses comunes d'ambdós immobles

- Valor de compra: 70.000 € (valor cadastral revisat el 2016 de 25.000 €; 10.000 corresponen al valor del sòl).
- Valor de l'Impost Béns Immobles (IBI): 300 €.
- Despesa de comunitat: 1000 €.
- Pòlissa d'assegurances: 150 €.
- Taxa d'escombraries: 172,02 €⁹ (article 6, Ordenances Fiscals 2017 Cadaqués).
- L'any 2016, quan tot apuntava que la crisi econòmica estava apunt de finalitzar, el Sr. Milà va rebre l'oferta de la compra **d'una casa a Puigcerdà**.

⁹ Valor corresponent a l'article 6 de l'Ordenança Fiscal número 10 (2017) de Cadaqués

Localització	Avinguda Catalunya núm. 5
Titularitat	100% (Laia)
Ús	6 mesos arrendada, 6 mesos a disposició dels seus titulars*

* Arrendament per un valor de 900 € mensuals a una família.

Despeses de l'immoble

- Valor de compra: 130.000 € (valor cadastral revisat el 2016 de 41.000 €; 21.000 corresponen al valor del sòl).
- Valor de l'Impost Béns Immobles (IBI): 350 €.
- Despesa de comunitat: 600 €.
- Pòlissa d'assegurances: 170 €.
- Taxa d'escombraries: 101,86 €¹⁰.

III. QÜESTIONS QUE ES PLANTEGEN

En relació als antecedents exposats, la Sra. Prats ens planteja les següents qüestions als efectes del contingut de l'elaboració d'una proposta de Conveni regulador que li agradaria traslladar al seu, encara cònjuge:

PRIMERA. LIQUIDACIÓ DEL PATRIMONI

La parella va contreure matrimoni sota el règim de separació de béns, sense elaborar capítols matrimonials ni pactes prematrimonials.

SEGONA. LA POTESTAT PARENTAL I LA GUARDA. LA PENSIÓ D'ALIMENTS

La voluntat de la client, la mare, és que ambdós cònjuges mantinguin la pàtria potestat dels fills menors i sol·licitar l'atribució de guarda compartida, en benefici dels fills comuns. La Sra. Prats té la intenció de conviure amb la filla major d'edat i els fills menors. Pel que fa al règim de visites, els dos cònjuges pretenen gaudir del règim d'estada i visita en relació als fills, en la forma que acordin ja què es considera la més convenient pels interessos dels descendents:

¹⁰ Valor corresponent a l'article 6 de l'Ordenança Fiscal número 10 (2017) de Puigcerdà

- a) El pare vol estar amb els seus fills els dimecres de les 17 hores, fins als dijous a la mateixa hora.
- b) El pare pretén estar amb els fills els caps de setmana alterns, des de la tarda del divendres a la sortida de l'escola fins el diumenge a les 21 hores.
- c) Durant les vacances escolars de Nadal, Setmana Santa i estiu, el pare voldrà estar amb els fills la meitat d'aquests períodes.

La Laia voldria també una pensió d'aliments pels seus 3 fills; els bessons són menors d'edat i pel què fa a la Marta, ja és major d'edat, però no té independència econòmica.

TERCERA. ATRIBUCIÓ DE L'HABITATGE FAMILIAR

A la Laia Prats li agradaria que se li atribuís l'ús de l'habitatge familiar.

QUARTA. COMPENSACIÓ ECONÒMICA PER RAÓ DE TREBALL

Tenint en compte que la Laia va deixar de treballar l'any 2002 per tenir cura dels fills i l'habitatge, temps durant el qual no va percebre cap ingrés econòmic i que l'any 2010 va incorporar-se a treballar amb el seu marit, cobrant un salari molt baix, sol·licita una compensació per raó de treball.

CINQUENA. PRESTACIÓ COMPENSATÒRIA

La Laia és acomiadada de l'empresa del seu marit i per tant, a partir de l'1 de juliol es troba en situació d'atur. La ruptura matrimonial li suposarà un perjudici econòmic, ja que li representarà major esforç continuar vivint com ho feia abans.

Per això, considera que és oportú sol·licitar una prestació compensatòria, ja que a més, la major part de la setmana, els fills conviuran amb ella.

IV. NORMATIVA APLICABLE

Per a la resolució de les qüestions jurídiques plantejades s'haurà d'acudir a les següents normes i resolucions:

1. Llibre II del Codi Civil de Catalunya (CCC)

2. Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels Impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni. (LIRPF)
3. Reial Decret 439/2007, de 30 de març, pel què s'aprova el Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i es modifica el Reglament de Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret 304/2004, de 20 de febrer. (RIRPF)
4. Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'Impost sobre Successions i Donacions (LISD)
5. Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, pel què s'aprova el Text refós de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídicament Documentats (RLITPAJD)
6. Consultes vinculants de la DGT
7. Jurisprudència

V. FONAMENTS JURÍDICS

1. FONAMENTS JURÍDICO-CIVILS

1. Anàlisi de les diferents institucions familiars i patrimonials procedents en un supòsit de crisi matrimonial

1.1. LIQUIDACIÓ DEL PATRIMONI

La parella va contraure matrimoni sota el règim de separació de béns i en conseqüència a la dissolució del matrimoni li seran d'aplicació els articles 232.1 i següents del CCC.

1.2. LA POTESTAT PARENTAL I LA GUARDA. LA PENSIÓ D'ALIMENTS

Abans d'entrar a analitzar l'atribució de la guarda, cal posar de relleu que el Llibre II CCC ha distingit, entre dos conceptes que sovint es confonen: la potestat parental i la guarda.

1.2.1. La potestat parental¹¹

La potestat parental s'entén com el conjunt de drets i deures derivats de la relació paternofilial entre els menors no emancipats i els seus progenitors. Aquesta es pot estendre als fills majors d'edat incapacitats prorrogant-la o rehabilitant-la, en cas de què es consideri necessari, tal com s'estableix en l'article 236.1 CCC.

Això implica que la potestat parental, tant d'un progenitor com de l'altre, comprèn el dret i el deure de vetllar pels fills, alimentar-los, educar-los, procurar-los una formació integral, l'administració del patrimoni i la representació. L'article 236.2 CCC determina que és una funció inexcusable, que s'exerceix en interès dels fills, d'acord a la seva personalitat i sempre per facilitar el seu ple desenvolupament. És a dir, hi ha decisions que han de ser preses pels dos progenitors de mutu acord, amb independència de qui es faci cura dels menors durant el dia a dia. Dit d'una altra manera, a banda de quin progenitor tingui la guarda dels menors, l'altre progenitor té drets i obligacions sobre els fills.

Ara bé, als progenitors se'ls pot denegar, suspendre, modificar o inclús privar de la titularitat de la potestat parental, si es compleixen els supòsits dels articles 236.5 i 236.6 CCC. Tot i així, és possible recuperar-la si l'autoritat judicial així ho disposa i l'interès dels fills ho aconsella i si cessa la causa que n'havia motivat la privació, segons l'article 236.7 CCC.

1.2.2. La guarda¹²

La guarda, en sentit estricte, consisteix en la convivència, la cura i l'assistència dels fills, la qual, en supòsits de crisi matrimonial o de parella, pot ser atribuïda sota règims diferents, sempre tenint en compte el què resulta més beneficiós pels menors, és a dir, atenent sempre a l'interès dels menors¹³.

L'article 233.8 CCC¹⁴, contempla el caràcter compartir de les responsabilitats parentals tant la titularitat com el seu exercici. En conseqüència, el legislador aposta per un exercici

¹¹ Regulada en el Capítol VI del Llibre II del CCC

¹² Regulada en el Capítol III, Secció Segona del Llibre II del CCC

¹³ La STS 2908/2012 de 27 d'abril (ECLI:ES:TS:2012:2908) declara que: *"El fin último de la norma es la elección del régimen de custodia que más favorable resulte para el menor, en interés de este"*.

¹⁴ La nul·litat del matrimoni, el divorci o la separació judicial no alteren les responsabilitats que els progenitors tenen envers els fills d'acord amb l'article 236-17.1 CCC. En conseqüència, aquestes responsabilitats mantenen el caràcter compartit i, en la mesura que sigui possible, s'han d'exercir conjuntament.

compartit d'aquestes responsabilitats fugint de consideracions anteriors que atribueixen a la figura materna la dedicació del seu temps a la cura dels fills, en contraposició a la figura paterna. Però avui dia amb el canvi de pensament en la nostra societat, la tendència és la coresponsabilitat en la cura dels menors. En conseqüència, quan la convivència dels progenitors cessa, el principal a l'hora de determinar amb qui conviuran els menors d'edat, és analitzar que serà el més beneficiós per als fills i analitzar la relació entre els fills i els progenitors (la qual ha de ser el més similar possible a la que era abans de la ruptura dels progenitors).

És per aquest motiu, que el legislador català en el Llibre II ha optat per un model de guarda compartida com a model preferent d'atribució de la guarda, sempre i quan sigui respectuosa amb l'interès del menor¹⁵, ja sigui acordada pels progenitors o decidida per l'autoritat judicial. Es vol deixar enrere la idea, tal com manifesta el legislador en el Preàmbul de la Llei que aprova el Llibre II CCC, "que el trencament de la convivència entre progenitors significa automàticament que els fills s'han d'apartar d'un per encomanar-los individualment a l'altre".

La doctrina del TSJCat reiteradament s'ha fet ressò de *"las ventajas que el régimen de custodia compartida supone para la evolución y desarrollo de los niños en las situaciones de conflicto familiar producido por la ruptura del vínculo matrimonial de sus padres por lo que sus beneficios no necesitan ser probados, contradiciendo al tiempo el principio establecido en el artículo 222.8 del CCC como sistema de guarda preferencial."*¹⁶

La STSJCat de 6 de novembre de 2017¹⁷ considera que, *"se estima que, en general, como recoge su Preámbulo, la coparentalidad y las responsabilidades parentales compartidas reflejan materialmente el interés del hijo por continuar manteniendo una relación estable con los dos progenitores. Fomenta la igualdad de derechos y deberes entre los progenitores, elimina las dinámicas de ganadores y perdedores, y favorece la colaboración en los aspectos afectivos, educativos y económicos, sin perjuicio de que la*

¹⁵ La STS 748/2016 de 21 de desembre (ECLI:ES:TS:2016:5532) declara que *"El hecho de que esta sala se haya manifestado reiteradamente a favor de establecer el régimen de custodia compartida -por ser el más adecuado para el interés del menor- no implica que dicho interés determine siempre la constitución de tal régimen si se considera desfavorable"*.

¹⁶ STSJCat 5339/2013 de 30 de maig (ECLI:ES:TSJCAT:2013:5339)

¹⁷ STSJCat 9630/2017 de 6 de novembre (ECLI:ES:TSJCAT:2017:9630)

autoridad judicial deba decidir de acuerdo con las circunstancias concretas del supuesto examinado en función del superior interés del menor.”

1.2.2.1. L'exercici de la guarda i la seva relació amb el pla de parentalitat

Pel què fa a l'exercici de la guarda en supòsits de cessament de la convivència, són els progenitors els qui han d'intentar arribar a un acord sobre com s'exercirà, tal i com determina l'article 233.10.1 CCC¹⁸. Ara bé, en ocasions resulta realment difícil poder conciliar opinions dispars entre sí, moment en el qual caldrà que intervingui l'autoritat judicial.

L'article 233.9 CCC dóna la possibilitat als cònjuges de presentar un pla de parentalitat¹⁹, on es concretin els diferents aspectes de l'exercici de la responsabilitat parental respecte la guarda, la cura i l'educació dels fills. Per tant, en cas d'acord, es farà el què s'hagi pactat pels pares, sempre hi quan sigui el més beneficiós pels fills.

Tot i així, és possible que no hi hagi acord o si aquest no s'ha aprovat, serà l'autoritat judicial qui haurà de determinar la manera d'exercir la guarda, atenent el caràcter conjunt de les responsabilitat parentals, d'acord a l'establert en l'article 233.8.1 CCC.

Per tal de prendre les decisions més oportunes, l'autoritat judicial compta amb el recolzament del EATAF²⁰, format per professionals de la psicologia i el treball social especialitzats en l'àmbit judicial i en el treball amb famílies. Treballa pels Jutjats de Primera Instància i de Família d'arreu de Catalunya, realitzant informes que van dirigits als Jutges i que serveixen per facilitar una decisió judicial ajustada a les característiques particulars de cada família, sempre amb el benefici dels menors implicats²¹.

L'informe té caràcter facultatiu i no vinculant, però permet donar resposta a la demanda judicial, qui prendrà la última decisió i on es té en compte també, l'opinió dels fills, entre moltes d'altres coses.

¹⁸ La guarda s'ha d'exercir de la manera convinguda pels cònjuges en el pla de parentalitat, llevat que resulti perjudicial per als fills.

¹⁹ Instrument per concretar la manera com ambdós progenitors pensen exercir les responsabilitats parentals, en el qual es detallen els compromisos que assumeixen respecte de la guarda, la cura i l'educació dels fills.

²⁰ Equip d'Assessorament Tècnic en l'Àmbit de Família del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya).

²¹ Té com a objectiu donar resposta a les peticions judicials d'assessorament tècnic, és a dir, aportar al procediment jurídic informació professional, clara i pertinent, proporcionant als òrgans judicials un informe amb elements psicosocials de l'anàlisi i valoració que els faciliti una visió global sobre la situació familiar. En aquest cas, el conflicte familiar no és valorat des d'un punt de vista jurídic, sinó tenint en compte els vincles emocionals, la comunicació i els rols familiars.

La STS de 7 d'abril de 2011²² cita que *“En el caso de que figuren estos informes, el juez debe valorarlos para formarse su opinión sobre la conveniencia o no de que se adopte esta medida, o bien cualquier otra siempre en beneficio del menor, como ha venido recordando esta Sala en sentencias de 1 y 8 octubre y 11 marzo 2010 y 28 septiembre 2009”*.

1.2.2.2. Criteris per a determinar el règim de guarda

El CCC fixa els criteris d'atribució del règim de guarda a l'article 233.11, cosa que suposa una novetat respecte l'antic articulat. Els criteris i les circumstàncies als què es fan referència són els següents i s'han de ponderar conjuntament:

- a) Vinculació afectiva entre els fills i cada progenitor, així com les relacions amb les altres persones que conviuen en les respectives llars
- b) Aptitud dels progenitors per assegurar el benestar dels fills i la possibilitat de procurar-los un entorn adequat, d'acord amb la seva edat
- c) Aptitud de cadascun dels progenitors per cooperar amb l'altre a fi d'assegurar la màxima estabilitat als fills, especialment per garantir les relacions adequadament d'aquests amb els dos progenitors²³
- d) Temps que cadascun dels progenitors havia dedicat a l'atenció dels fills abans de la ruptura i les tasques efectivament exercides per procurar el benestar
- e) Opinió expressada pels fills
- f) Acord en previsió de la ruptura o adoptats fora de Conveni, abans d'iniciar-se el procediment
- g) Situació dels domicilis dels progenitors, i els horaris i activitats dels fills i dels progenitors

Es recomana sempre no separar als germans i es prohibeix atribuir la guarda a aquell progenitor contra el què s'ha dictat una sentència ferma, o contra el qual hi ha indicis

²² STS 2005/2011 de 7 d'abril (ECLI:ES:TS:2011:2005)

²³ Respecte a les relacions entre els progenitors, la Interlocutòria del TSJCat 216/2011 d'11 d'abril (ECLI:ES:TSJCAT:2011:216A) estima la *“procedència de la guarda i custòdia compartida tot i estimar com a fet provat les males relacions entre els progenitors que han transcendit als menors, si bé afegeix que aquesta conflictivitat [...] per si sola no pot donar lloc a què un sistema de guarda i custòdia sigui perjudicial per als menors [...], amb aquesta finalitat, la Sala pondera que és precisament l'interès dels menors el que determina l'establiment de la guarda i custòdia compartida”*.

fonamentals que hagi comés actes de violència familiar o masclista (dels quals els fills n'hagin estat víctimes directes o indirectes), tal com s'estableix en els articles 233.11.2 i 233.11.3 CCC.

1.2.2.3. Guarda compartida

Diversos estudis americans²⁴, han coincidit en què el model de guarda compartida és el més adequat tenint en compte l'interès dels menors. Aquest plantejament ha portat a introduir la regulació de la guarda compartida en varis ordenaments jurídics gradualment. El Consell d'Europa, l'any 2015, en la Resolució 2079 sobre la igualtat i la coresponsabilitat, es posiciona a favor de la guarda compartida, com es pot apreciar clarament en el punt 5.5²⁵, on s'apel·la als Estats Membres a introduir a la seva legislació, el “principi de residència alternada dels fills després de la separació”.

Atenent a la redacció de l'article 233.8.1 CCC, el qual ja s'ha analitzat prèviament, la determinació del model de guarda compartida es fa preferent. La novetat de la Llei 25/2010²⁶ ha estat establir la guarda compartida com a modalitat d'atribució, malgrat que al llarg de l'articulat no s'expressi el terme “guarda compartida” ni tampoc “preferència”²⁷.

Cal recalcar però la preferència implícita d'aquesta modalitat, ara bé, segons determina l'article 233.10.2 CCC²⁸ si l'autoritat judicial considera que aquesta modalitat no beneficia al menor, pot atorgar la guarda de manera exclusiva a un dels cònjuges.

El règim de funcionament de la guarda compartida caldrà determinar-lo atenent a cada cas concret, tenint en compte les circumstàncies personals de cada família per tal d'organitzar el desenvolupament correcte dels menors, les necessitats efectives, les relacions amb els pares,... Així doncs, la configuració pot ser molt diversa, doncs les

²⁴ BAUSERMAN, Robert, “Child Adjustment in Joint-Custody Versus Sole-Custody Arrangements: A Meta-Analytic Review”, *Journal of Family Psychology*, 2002

²⁵ Introduir a la seva legislació el principi de residència alternada dels fills després de la separació, tot limitant les excepcions a casos d'abús o negligència infantil, o violència domèstica, i ajustant el temps de residència necessitats i interessos dels nens.

²⁶ Llei 25/2010, de 29 de juliol, del llibre segon del Codi Civil de Catalunya, relatiu a la persona i família

²⁷ Se'n deriva, tanmateix del contingut de l'art. 233.8.1 CCC quan assenyalava: “La nul·litat del matrimoni, el divorci o la separació judicial no alteren les responsabilitats que els progenitors tenen envers els fills d'acord amb l'article 236-17.1. En conseqüència, aquestes responsabilitats mantenen el caràcter compartit i, en la mesura que sigui possible, s'han d'exercir conjuntament.”

²⁸ L'autoritat judicial, si no hi ha acord o si aquest no s'ha aprovat, ha de determinar la manera d'exercir la guarda, atenint-se al caràcter conjunt de les responsabilitats parentals, d'acord amb l'article 233.8.1 CCC. Tanmateix, l'autoritat judicial pot disposar que la guarda s'exerceixi de manera individual si convé més a l'interès del fill.

necessitats de cada família donen lloc a varis models: per dies de la setmana, per setmanes alternes, per mesos alterns,... En general, l'element comú d'aquest règim es situa en l'homogeneïtat en el repartiment del temps de permanència entre un i altre progenitor²⁹.

1.2.2.4. Atribuïda exclusivament a un dels progenitors (individual)

És aquell tipus de guarda que s'atribueix exclusivament a un dels progenitors, mentre que l'altre es relaciona amb els menors a través d'un règim de visites.

Segons Lahtrop és aquella en la què el menor resideix amb un dels pares, qui li atorga la cura directa que exigeix la convivència.³⁰

En cas de què s'atorgui la guarda exclusiva a favor d'un dels progenitors amb règim de visites a favor de l'altre, no comporta que el qui conviu amb els fills decideixi de forma unitària les decisions que afecten als menors, sinó que sobre la base de la potestat parental

²⁹ En la Sentència 20 de febrer de 2009, del Jutjat de Primera Instància número 7 de Figueres, en el procediment de divorci de mutu acord estableix el següent ECLI: *“La guarda y custodia de ambas menores será ejercida de forma compartida, en la forma siguiente: los días lunes y martes de cada semana permanecerán con el padre, los miércoles y los jueves con la madre, y los fines de semana, comprensivos de viernes a domingo, alternos con cada progenitor. En periodo escolar, los lunes serán recogidas al final del horario lectivo por el padre y permanecerán con él hasta el miércoles, al inicio del horario escolar; los miércoles serán recogidas al final del horario escolar por la madre con la que permanecerán hasta el viernes al inicio del horario escolar. Desde la salida de la escuela del viernes hasta el lunes al inicio del horario lectivo permanecerán alternativamente un fin de semana con el padre y el siguiente con la madre. Las vacaciones escolares se dividirán por mitades. Las vacaciones de verano se dividirán por quincenas. Las estancias con uno u otro progenitor serán acordadas. A falta de acuerdo, el padre elegirá el periodo vacacional que corresponda los años pares y la madre los años impares.”*

La Sentència de 27 de juny de 2013, dictada pel Jutjat de Primera Instància núm. 14 de Barcelona, estableix, en quant a les mesures de la crisi familiar: *“Atribuyo de forma compartida entre ambos progenitores la guarda de los hijos menores Fausto y Carla manteniendo el resto de las funciones de la patria potestad en forma compartida, por lo que ambos progenitores habrán de actuar de consuno en todas aquellas cuestiones relevantes para la formación, desarrollo integral y prevención de la salud de los hijos, absteniéndose de adoptar decisiones unilaterales y sometiendo a la decisión judicial las controversias que puedan surgir en el ejercicio de las responsabilidades derivadas de la filiación. El régimen de estancias de los hijos con los progenitores consistirá en que durante el curso escolar los menores estarán de forma alterna con cada progenitor los fines de semana y festivos intersemanales alternos, desde la salida del centro escolar el viernes o víspera del festivo, hasta su entrada el lunes o día posterior al festivo, así como estarán con la madre desde el lunes a la salida del centro escolar hasta su entrada el miércoles y con el padre desde la salida del miércoles hasta la entrada el viernes, debiendo ser recogidos y acompañados los hijos del y hasta el domicilio materno o centro escolar; b) En periodos vacacionales cada progenitor tendrá consigo a los hijos en la mitad de la Navidad, la Semana Santa y los meses de julio y agosto (éstos por quincenas) correspondiendo al padre las primeras mitades o quincenas veraniegas en los años pares y a la madre en los impares. Todo ello salvo acuerdo entre los progenitores, que deberá estar necesariamente documentado y firmado por ambos.”*

³⁰ Citat per LIÑAN GARCÍA, MARÍA ANGELES., “El ejercicio de la guarda y custodia compartida de los hijos menores o incapacitados en España: Nuevas perspectivas de futuro”, *Revista General de Derecho Canónico y Derecho Eclesiástico del Estado* 32, 2013, p. 19.

totes aquelles decisions que afecten al desenvolupament, a la cura, a l'educació,... dels menors hauran de ser preses per ambdós progenitors.

1.2.3.La pensió d'aliments als fills

L'article 237.1 CCC defineix els aliments com tot el que és indispensable per al manteniment, l'habitatge, el vestit i l'assistència mèdica de la persona alimentada, i també les despeses per a la formació si aquesta és menor i per a la continuació de la formació, un cop assolida la majoria d'edat, si no l'ha acabada abans per una causa que no li és imputable, sempre que mantingui un rendiment regular. Així mateix, els aliments inclouen les despeses funeràries, si no estan cobertes d'una altra manera.

Els beneficiaris en primera instància són els fills menors d'edat, com és lògic, en casos de ruptura matrimonial dels progenitors. Ara bé, també poden fixar-se els aliments per als fills majors d'edat o emancipats que convisquin amb un dels progenitors sense ingressos propis, en casos de ruptura matrimonial dels progenitors.

De fet, la idea encara queda més reforçada si algun dels fills té una malaltia o una discapacitat, la quantia de la seva pensió alimentària es perllongarà més enllà de la majoria d'edat, tal i com declara la doctrina jurisprudencial del Tribunal Suprem en la STS de 7 de juliol de 2014³¹ *“la situación de discapacidad de un hijo mayor de edad no determina por sí misma la extinción o la modificación de los alimentos que los padres deben prestarle en juicio matrimonial y deberán equipararse a los que se entregan a los menores mientras se mantenga la convivencia del hijo en el domicilio familiar y se carezca de recursos.”*

Cal fer un estudi de la situació laboral i econòmica dels progenitors, per establir la quantia de la pensió, que haurà de ser, en tot cas, proporcional a les possibilitats econòmiques de qui la dóna (l'alimentant) i a les necessitats de qui la rep (l'alimentat). Reiteradament en les STC³² s'estableix *“la cuantía de los alimentos se determina en proporción a las necesidades de los alimentistas y los medios económicos y posibilidades de las personas obligadas a prestarlos, proporcionalidad que debe considerar el binomio "necesidad" de quien ha de recibirlos y posibilidad de quien deba satisfacerlos, por lo cual, en cada caso*

³¹ STS 2622/2014 de 7 de juliol (ECLI:ES:TS:2014:2622)

³² STC 12/2005, de 24 de febrer, STC 33/2005, de 5 de setembre, STC 20/2007, de 30 de maig, STC 41/2008, de 11 de desembre i STC 22/2010, de 31 de maig entre d'altres

concreto se habrán de ponderar ambos factores teniendo en cuenta, por lo que afecta al obligado, a los recursos propios, sus posibilidades, medios económicos e incluso las rentas y su patrimonio”.

Per tant, les despeses dels menors s’han d’abonar segons la possibilitat econòmica dels progenitors i les necessitats vitals dels fills.

D’aquest compte comú es farà front a les despeses extraordinàries, que la STS de 13 de setembre de 2017³³ les defineix com *“son gastos extraordinarios los que reúnen características bien diferentes a las propias de los gastos ordinarios. Son imprevisibles, no se sabe si se producirán ni cuándo lo harán, y, en consecuencia, no son periódicos.”*

És el cas de la Sentència de 3 d’octubre de 2013, dictada pel Jutjat de Primera Instància núm. 3 de Quart de Poblet:³⁴ *“Los gastos extraordinarios necesarios de los hijos, tales como médicos o farmacéuticos no cubiertos por la Seguridad Social o seguro privado de ortodoncia, ortopedia, psicológicos, ópticos, etc... serán abonados por mitad entre ambos progenitores, y cualquier otro gasto no necesario, requerirá para ser abonado por mitad el consentimiento de ambos.”*

1.3. ATRIBUCIÓN DE L’HABITATGE FAMILIAR

La regulació sobre aquesta institució es troba en l’article 233.20 CCC, on s’estableix que els cònjuges poden acordar l’atribució de l’ús de l’habitatge familiar amb el seu parament a un d’ells, a fi de satisfer, en la part que escaigui, els aliments dels fills comuns que visquin amb el beneficiari de l’ús o la prestació compensatòria d’aquest. També poden acordar la distribució de l’ús de l’habitatge per períodes determinats.

En aquest cas, el legislador deixa als cònjuges l’atribució de l’habitatge familiar, sempre tenint en compte l’interès dels menors (article 233.3.1 CCC)³⁵.

En el cas de què no hi hagi acord o aquest no sigui aprovat, serà l’autoritat judicial qui atribuirà l’ús d’aquest, preferentment al progenitor a qui li correspongui la guarda dels fills comuns mentre aquesta duri, com determina l’apartat 2 de l’article 233.20 CCC.

³³ STS 3277/2017 de 13 de setembre (ECLI:ES:TS:2017:3277)

³⁴ Sentència Jutjat de Primera Instància nº 3 de Quart de Poblet 186/2013 de 3 d’octubre

³⁵ Els pactes adoptats en Conveni regulador han d’ésser aprovats per l’autoritat judicial, llevat dels punts que no siguin conformes amb l’interès dels fills menors.

Tot i això, aquest criteri no implica no poder atribuir l'ús de l'habitatge al progenitor més necessitat, amb independència de qui sigui o no el progenitor guardador, tal com s'estableix en la STS de 8 d'octubre de 2010.³⁶

Per tant, en el supòsit en què es doni el cas que el progenitor a qui li correspon la guarda, no és el més necessitat econòmic, excepcionalment, l'autoritat judicial pot atribuir l'habitatge familiar al cònjuge que no en té la guarda, però sempre i quant al cònjuge a qui li correspon tinguí suficients mitjans econòmics per cobrir les necessitats d'habitatge i dels fills, com indica l'article 233.20.4 CCC.

Ara bé, si realment el progenitor guardador no té suficients mitjans econòmics, el criteri de guarda és preferent i s'haurà de supeditar al de la necessitat, de manera que ha d'atribuir-se l'ús de l'habitatge al cònjuge qui ostenta la guarda.

Tanmateix, l'atribució de l'ús de l'habitatge familiar a un dels cònjuges a conseqüència de la necessitat econòmica d'aquest (casos dels articles 233.20.3 i 233.20.4 CCC) no és indefinida, sinó de caràcter temporal, segons l'article 233.20.5 CCC i com afirma la STSJCat de 4 d'octubre de 2006.³⁷

És possible la pròrroga, si es sol·licita dins el termini establert, si es mantenen les circumstàncies que es van motivar l'atribució. D'altra banda, com indica l'article 233.20.2 CCC, que és el què regula la situació en cas de desacord o no aprovació per part de l'autoritat judicial de l'acord, cessaria quan els fills fossin majors d'edat.

Així doncs, de la idea de l'article 233.20.2 CCC, de la referència a la majoria d'edat de l'article 233.20.3 b) i c) CCC s'afirma de manera expressa en l'articulat de l'article 233.24.1 CCC "El dret d'ús s'extingeix per les causes pactades entre els cònjuges i, si es va atribuir per raó de la guarda dels fills, per l'acabament de la guarda".

³⁶ La STS 5062/2010 de 8 d'octubre (ECLI:ES:TS:2010:5062) estableix que *"El derecho de uso a la vivienda familiar concedido mediante sentencia no es un derecho real, sino un derecho de carácter familiar, cuya titularidad corresponde en todo caso al cónyuge al que se atribuye la custodia ó, no habiendo hijos, a aquél que se considera que ostenta un interés más necesitado de protección"*.

³⁷ La STSJCat 8399/2006 de 4 d'octubre (ECLI:ES:TSJCAT:2006:8399) determina que: *"La limitació temporal de l'ús és la regla general en aquests supòsits, quan pugui preveure's mitjançant una ponderació racional la durada de la necessitat del cònjuge més necessitat de protecció i sens perjudici de la possibilitat que es reconeix a aquest d'instar la pròrroga de l'ús si, arribat el moment, subsistís aquesta necessitat. Només excepcionalment, quan es prevegi que la situació de necessitat serà permanent i invariable i que es prolongarà indefinidament en el temps o que és altament improbable que se superi estarà justificat no fixar per avançat un termini determinat, amb el benentès que si la situació de necessitat finalment desapareix o es modifica substancialment, el propietari de l'habitatge podrà instar igualment l'extinció del dret d'ús"*.

Tot i així, també cal tenir en compte la doctrina del TS que és clara i reiterada en el següent aspecte, citada en la STS de 19 de gener de 2017³⁸: *“Y la Sala comparte esa línea argumentativa a la que solo cabe añadir la circunstancia de la salud mental de uno de los hijos, lo que según la Sentencia del Tribunal Supremo de 30/05/2012 le hace acreedor de la misma protección que al hijo menor de edad de cara a atribuir la vivienda. [...] Los hijos incapacitados deben ser equiparados a los menores en este aspecto, porque su interés también resulta el más necesitado de protección, por lo que están incluidos en el art. 96.1 CC, que no distingue entre menores e incapacitados. A favor de esta interpretación se encuentra la necesidad de protección acordada en la Convención Internacional de los Derechos de las personas con discapacidad, de 13 de diciembre 2006, ratificada por Instrumento de 23 de noviembre 2007, y en la Ley 26/2011, de 1 de agosto, de adaptación.”*

El TS afirma que en el cas de què un dels fills sigui major d'edat, però tingui una discapacitat, se li atorga la mateixa protecció que al fill menor d'edat de cara a atribuir-li l'habitatge familiar.

Malgrat això, l'article 233.20.3 c) CCC permet que el cònjuge beneficiari de l'atribució pugui sol·licitar al Jutge la pròrroga de l'ús de l'habitatge, si una vegada els fills són majors d'edat o s'emancipen, continuen vivint en l'habitatge familiar. Llavors la justificació de l'ús romandrà en la situació de necessitat del cònjuge, no pas en la guarda dels fills.

1.4. ATRIBUCIÓ DE COMPENSACIÓ PER RAÓ DE TREBALL³⁹

La compensació per raó de treball respon al mandat del Consell d'Europa 37/1978 de 27 de setembre) pensat per a pal·liar la desigualtat que es produeix, en cas de dissolució del matrimoni, entre cònjuges casats en règim de separació de béns.

L'objectiu de la resolució no és altre que impulsar una política comuna en els Estats Membres, sobre la igualtat en el matrimoni, en matèria de relacions patrimonials, per adoptar totes les mesures necessàries per a assegurar que cada cònjuge tingui, en cas de

³⁸ STS 113/2017 de 19 de gener (ECLI:ES:TS:2017:113)

³⁹ Aquesta apartat ha estat redactat d'acord amb el què expressa la Doctora Miralles en el següent article: MIRALLES GONZÁLEZ, ISABEL, *La compensació econòmica per raó de treball en el Llibre segon del Codi civil de Catalunya: algunes qüestions civils i fiscals* Revista per l'Anàlisi del Dret, número de revista: 1, gener de 2012.

separació, divorci o de nul·litat matrimonial o mort, el dret a obtenir una part equitativa dels béns de l'excònjuge o una suma pecuniària indemnitzatòria de tota desigualtat econòmica apareguda durant el matrimoni. En definitiva, la finalitat és trobar un pal·liatiu a la desigualtat econòmica que provoca l'extinció del règim de separació de béns. La funció social de la institució és, per tant, procurar la compensació d'un perjudici patrimonial, derivat d'una activitat realitzada per un dels cònjuges, basada en la bona fe i en el principi de confiança -l'estabilitat de la convivència- que, en un moment determinat, es veu defraudada per la crisi matrimonial.

Es troba recollida en l'article 232.5 CCC⁴⁰, en el Capítol II on es regula el règim de separació de béns i és aquella compensació a la què té dret el cònjuge que ha treballat substancialment per la llar més que l'altre o ha treballat per l'altre sense percebre remuneració o retribució suficient, sempre i quant l'altre cònjuge hagi obtingut un increment patrimonial.

La llei estableix unes regles de càlcul i uns criteris de valoració d'aquest dret, però l'article 232.7 CCC⁴¹ admet la validesa de pactes sobre compensació, per la qual cosa, són lícits els acords que, en previsió de ruptura matrimonial o dissolució del matrimoni, estableixin un increment, reducció o exclusió de la compensació per raó de treball. S'exigeix que, en la mesura que s'excloguin o limitin drets, el pacte sigui recíproc i precisi amb claredat els drets que limita o als que es renuncia, com es fa referència en l'article 231.20.3 CCC⁴². S'ha de sol·licitar en el moment de l'extinció del matrimoni; és compatible amb els altres drets de caràcter econòmic que corresponen al cònjuge creditor. Per consegüent, quan es determina la prestació compensatòria, l'article 233.15 CCC⁴³ indica que l'autoritat

⁴⁰ "En cas d'extinció del règim de separació per mort, el cònjuge supervivent pot reclamar la compensació econòmica per raó de treball com a dret personalíssim, sempre que els drets que el causant li hagi atribuït, en la successió voluntària o en previsió de la seva mort, o els que li pertocuin en la successió intestada, no cobreixin l'import que li correspondria."

⁴¹ "En previsió d'una ruptura matrimonial o de dissolució del matrimoni per mort, hom pot pactar l'increment, la reducció o l'exclusió de la compensació econòmica per raó de treball d'acord amb el que estableix l'article 231.20."

⁴² "Els pactes d'exclusió o limitació de drets han de tenir caràcter recíproc i precisar amb claredat els drets que limiten o als quals es renuncia."

⁴³ L'autoritat judicial, per a fixar la quantia i la durada de la prestació compensatòria, ha de valorar especialment:

a) La posició econòmica dels cònjuges, tenint en compte, si escau, la compensació econòmica per raó de treball o les previsibles atribucions derivades de la liquidació del règim econòmic matrimonial.

judicial, per tal de fixar la quantia i la durada de la mateixa, ha de valorar entre d'altres dades la posició econòmica dels cònjuges, tenint en compte, la compensació econòmica per raó de treball o les previsibles atribucions derivades de la liquidació del règim econòmic matrimonial.

Per determinar la compensació, l'article 232.5.3 CCC⁴⁴ assenyala que s'ha de tenir en compte la durada i la intensitat de la dedicació, atesos els anys de convivència i concretament, en cas de treball domèstic, el fet que aquesta dedicació hagi inclòs la criança dels fills o l'atenció personal a altres membres de la família que convisquin amb els cònjuges.

Aquesta compensació té com a límit la quarta part de la diferència entre els increments patrimonials dels cònjuges, cosa que posa límits a la discrecionalitat judicial introduint un factor de relativa seguretat i que suposarà que no hi hagin compensacions amb una quantia injustificable en termes reals. Ara bé, si el cònjuge creditor prova que la seva contribució ha estat notablement superior al que ha prestat l'altre, l'autoritat judicial pot incrementar la quantia.

L'article 232.6 CCC⁴⁵ dóna resposta a la pregunta sobre com es calcula la diferència entre els respectius increments, havent de fixar quin és el patrimoni inicial i final per a, obtinguda la diferència, apreciar l'enriquiment. Cal tenir en compte que les atribucions

b) La realització de tasques familiars o altres decisions preses en interès de la família durant la convivència, si això ha minvat la capacitat d'un dels cònjuges d'obtenir ingressos.

c) Les perspectives econòmiques previsibles dels cònjuges, tenint en compte llur edat i estat de salut i la manera com s'atribueix la guarda dels fills comuns.

d) La durada de la convivència.

e) Les noves despeses familiars del deutor, si escau.

⁴⁴ 3. Per a determinar la quantia de la compensació econòmica per raó de treball, s'ha de tenir en compte la durada i la intensitat de la dedicació, atesos els anys de convivència i, concretament, en cas de treball domèstic, el fet que hagi inclòs la criança de fills o l'atenció personal a altres membres de la família que convisquin amb els cònjuges.

⁴⁵ 1. Els increments dels patrimonis dels cònjuges es calculen d'acord amb les regles següents:

a) El patrimoni de cadascun dels cònjuges està integrat pels béns que tingui en el moment de l'extinció del règim o, si s'escau, del cessament efectiu de la convivència, una vegada deduïdes les càrregues que els afectin i les obligacions.

b) S'ha d'afegir al patrimoni de cadascun dels cònjuges el valor dels béns dels quals hagi disposat a títol gratuït, calculat en el moment de transmetre'ls, excloses les donacions fetes als fills comuns i les liberalitats d'ús, i també el valor del detriment produït per actes fets amb la intenció de perjudicar l'altre cònjuge.

c) S'ha de descomptar del patrimoni de cadascun dels cònjuges el valor dels béns que tenia en començar el règim i que conserva en el moment en què s'extingeix, una vegada deduïdes les càrregues que els afectin, i també el valor dels adquirits a títol gratuït durant la vigència del règim i les indemnitzacions per danys personals, exclosa la part corresponent al lucre cessant durant el temps de convivència.

2. Les atribucions patrimonials que el cònjuge deutor hagi fet al cònjuge creditor durant la vigència del règim s'imputen a la compensació pel valor que tenen en el moment de l'extinció del règim.

patrimonials que el cònjuge deutor hagi fet al creditor durant la vigència del règim s'imputen a la compensació, pel valor que tenen en el moment de l'extinció del règim. Aquesta regla continguda a l'article 232.6.2 CCC resol el problema de les transferències de béns entre cònjuges. Evidentment si les transmissions han tingut caràcter onerosos no són imputables, en canvi les que tinguin caràcter gratuït hauran de descomptar-se i considerar-se una mena de prepagament de la compensació⁴⁶.

En el cas en què en el patrimoni el cònjuge deutor, no hi haguessin béns suficients per satisfer la compensació econòmica per raó de treball, l'article 232.9 CCC⁴⁷ permet al creditor demanar la reducció o supressió dels actes gratuïts fets pel deutor durant la vigència del règim, començant per la més recent. El mateix succeirà, precisa el final de l'article 239.9.1 CCC, amb els actes dispositius onerosos realitzats fraudulentament.

El pagament haurà de fer-se en diners, tret que les parts acordin una altra cosa. L'autoritat judicial no assenyala els béns específics amb els què pot fer-se el pagament, tant sols genèricament admetrà la seva possibilitat. Per tant, existeixen dues excepcions a la regla del pagament en diners: l'acord de les parts o la decisió judicial, a instància de part.

S'ha de realitzar en el moment en què s'extingeix el règim i es determina la quantia de la compensació. No obstant això, l'autoritat judicial a petició del deutor, pot ajornar el pagament o sotmetre'l a terminis amb un venciment màxim de tres anys (meritant l'interès legal⁴⁸).

⁴⁶ STSJCat 2265/2007 de 29 de maig (ECLI:ES:TSJCAT:2007:2265) i STSJCat 3181/210 de 11 de març (ECLI:ES:TSJCAT:2010:3181)

⁴⁷ 1. Si en el patrimoni del cònjuge deutor no hi ha béns suficients per a satisfer la compensació econòmica per raó de treball, el creditor pot demanar la reducció o la supressió de les donacions i les atribucions particulars en pacte successori fetes per aquell durant la vigència del règim, començant per la més recent, seguint per la següent més recent i així successivament, per ordre invers de data. La reducció s'ha de fer a prorrata si la data és la mateixa o és indeterminada. El creditor també pot impugnar els actes a títol onerosos fets pel deutor en frau del seu dret.

2. Les accions a què fa referència l'apartat 1 caduquen al cap de quatre anys de l'extinció del règim i no són procedents quan els béns estiguin en poder de terceres persones adquirents a títol onerosos i de bona fe.

⁴⁸ La SAPB 3186/2007 de 13 d'abril (ECLI:ES:APB:2007:3186) va entendre que els interessos per la quantitat ajornada es meriten encara que la sentència no ho digui expressament.

1.5. ATRIBUCIÓ DE PRESTACIÓ COMPENSATÒRIA⁴⁹

L'article 233.16.1⁵⁰ CCC permet, en previsió del trencament de la convivència, pactar sobre una prestació compensatòria de l'article 233.14 CCC⁵¹.

Els pressupòsits de naixement del dret apareixen com a *conditio iuris* en l'article 233.14.1 CCC, on s'hi descriu la situació típica de la qual sorgeix aquest dret: el trencament de la convivència i que aquesta ruptura perjudiqui econòmicament a un dels cònjuges més que no pas a l'altre⁵².

Hi ha un altre element clau, en el moment de valorar el perjudici econòmic per als cònjuges que deriva del trencament de la convivència: el nivell de vida de la parella durant la convivència. D'alguna manera, es tracta d'aturar el perjudici que representa la ruptura, tot atribuint el dret a qui econòmicament li representarà major esforç continuar vivint com ho feia abans. Una altra cosa diferent és que, la quantitat que s'acabi atribuint permeti efectivament mantenir aquella qualitat o estil de vida.

Aquest dret serveix com a finalitat per poder reclamar la quantitat raonablement idònia per a corregir, fins on escaigui, el major perjudici patrimonial.

Per tal de determinar la quantia, l'article 233.15 CCC és la norma que s'adreça a l'autoritat judicial, però si sobrevingudament, el major perjudici econòmic que genera el trencament de la convivència pot suportar-lo el mateix perjudicat perquè ha millorat la seva situació econòmica, és de lògica que aleshores la prestació econòmica es redueixi o

⁴⁹ ARNAU RAVENTÓS, LIDIA, "Pactes sobre la prestació compensatòria: quan «el nom no fa la cosa», *Revista Catalana de Dret Privat* [Societat Catalana d'Estudis Jurídics], vol. 15-1 (2015), p. 87-112

⁵⁰ 1. En previsió de ruptura matrimonial, hom pot pactar sobre la modalitat, la quantia, la durada i l'extinció de la prestació compensatòria, d'acord amb l'article 231.20

⁵¹ 1. El cònjuge la situació econòmica del qual, com a conseqüència de la ruptura de la convivència, resulti més perjudicada té dret a sol·licitar en el primer procés matrimonial una prestació compensatòria que no excedeixi el nivell de vida de què gaudia durant el matrimoni ni el que pugui mantenir el cònjuge obligat al pagament, tenint en compte el dret d'aliments dels fills, que és prioritari. En cas de nul·litat del matrimoni, hi té dret el cònjuge de bona fe, en les mateixes circumstàncies.

2. Si un dels cònjuges mor abans que passi un any des de la separació de fet, l'altre, en els tres mesos següents a la mort, pot reclamar als hereus el seu dret a la prestació compensatòria. La mateixa regla s'ha d'aplicar si el procediment matrimonial s'extingeix per la mort del cònjuge que l'hauria de pagar.

⁵² A EGEA FERNÁNDEZ, JOAN, FERRER RIBA, JOSEP, "Comentaris al Codi de família, a la Llei d'unions estables de parella i a la Llei de situacions convivencials d'ajuda mútua", p.403, el precepte reformula el que disposava l'art. 84 del Codi de família, que vinculava el major perjudici econòmic a la separació judicial o al divorci. L'autor destacava que el major perjudici havia de derivar del trencament legal; és per això que, havent-hi una separació de fet prèvia i economies i nivells de vida independents, no podia prosperar la reclamació de la prestació).

s'extingeixi, si s'escau. Ara bé, si la situació és la contrària, l'article 233.18 CCC⁵³ només preveu sol·licitar-ne la modificació a la baixa.

L'article 233.19.1⁵⁵ CCC fa referència a les causes d'extinció del dret, les quals són quatre. La primera mereix més deteniment, ja que el fet de què permeti l'extinció amb independència de la millora econòmica del creditor, converteix la resta de causes en quasi sobreres. La mort del creditor, la qual és la tercera causa, evidencia el caràcter de dret personalíssim, en el sentit que només pot esdevenir titular del dret el qui es troba en la situació descrita per l'article 233.14.1 CCC. D'això se'n deriva, que malgrat que es tracta d'un dret de contingut exclusivament patrimonial, és intransmissible *mortis causa*⁵⁶.

Per la seva banda, l'extinció per raó d'un nou matrimoni del creditor deixa sense raó de ser el fonament mateix de la prestació: no té sentit perllongar la solidaritat matrimonial a càrrec de l'excònjuge quan sobrevé una altra prestació, nova, derivada del nou vincle matrimonial.

Pel què fa al pagament, l'article 233.17.1 CCC⁵⁷, el preveu en forma de capital, sigui en béns o en diners, o en forma de pensió.

⁵³ 1. La prestació compensatòria fixada en forma de pensió només es pot modificar per a disminuir-ne l'import si millora la situació econòmica de qui la percep o empitjora la de qui la paga.

⁵⁴ La STSJCat 10688/2003 de 28 d'octubre 2003 (ECLI:ES:TSJCAT:2003:10688) i STSJCat 12799/2003 de 11 de desembre (ECLI:ES:TSJCAT:2003:12799) estableix que el «només» que ara incorpora l'art. 233.28.1 CCC barra el pas a tota possible modificació a l'alça (en aquest mateix sentit i mentre era vigent el CF, els vots particulars emesos pel magistrat Lluís Puig Ferriol)

⁵⁵ 1. El dret a la prestació compensatòria fixada en forma de pensió s'extingeix per les causes següents:

a) Per millora de la situació econòmica del creditor, si aquesta millora deixa de justificar la prestació, o per empitjorament de la situació econòmica de l'obligat al pagament, si aquest empitjorament justifica l'extinció del dret.

b) Per matrimoni del creditor o per convivència marital amb una altra persona.

c) Per la mort del creditor.

d) Pel venciment del termini pel qual es va establir.

2. El dret a la prestació compensatòria fixada en forma de pensió no s'extingeix per la mort de l'obligat al pagament, encara que el creditor o els hereus del deutor en poden demanar la substitució pel pagament d'un capital, tenint en compte l'import i, si escau, la durada de la pensió, i també l'actiu hereditari líquid en el moment de la mort del deutor.

⁵⁶ A DEL POZO CARRASCOSA, PEDRO, VAQUER ALOY, ANTONI, BOSCH CAPDEVILA, ESTEVE, "Derecho civil de Cataluña: Derecho de familia", 2013, p.148, s'estableix que aquesta intransmissibilitat no afecta les pensions endarrerides, que es podran transmetre tant inter vivos com *mortis causa*. També hauria de ser transmissible el dret ja reclamat i atribuït en forma de capital però encara inexigible (per exemple, perquè se n'ha ajornat o fraccionat el pagament [article 233.17.2 CCC]).

⁵⁷ 1. La prestació compensatòria es pot atribuir en forma de capital, sia en béns o en diners, o en forma de pensió. En cas de desacord, l'autoritat judicial ha d'emetre una resolució sobre la modalitat de pagament atenent les circumstàncies del cas i, especialment, la composició del patrimoni i els recursos econòmics del cònjuge deutor.

2. FONAMENTS JURÍDICO-FISCALS

1. Anàlisi de les diferents opcions que es plantegen als efectes de l'elaboració del Conveni

Les institucions que han estat explicades anteriorment des del punt de vista civil, seran en aquest apartat, analitzades des de la vessant fiscal, amb especial vinculació amb l'Impost sobre la Renda de Persones Físiques (en endavant, IRPF). Un dels objectius d'aquest treball és conèixer la fiscalitat d'aquestes institucions; en el moment de fer la declaració de la renda, caldrà veure si tenen o no incidència (i en cas de no tenir-ne, quin és l'impost que les grava o bé, si estan exemptes de qualsevol impost) i quines d'elles resulten més favorables o menys econòmicament.

L'IRPF és descrit per la Llei que el regula⁵⁸ com aquell tribut que permet fer efectiu el mandat de l'article 31 CE⁵⁹. Va introduir-se amb la reforma tributària de l'any 1978 al territori espanyol. És un tribut de caràcter personal i directe que grava, segons els principis d'igualtat, generalitat i progressivitat, la renda de les persones físiques d'acord amb la seva naturalesa i les seves circumstàncies personals i familiars, tal i com estableix l'article 1 LIRPF.

L'article 4 i 5 LIRPF determinen l'àmbit d'aplicació i aquest és tot el territori espanyol, amb les especialitats previstes per Canàries, Ceuta i Melilla, i sense perjudici dels règims tributaris forals de concerts i conveni econòmic en vigor, als Territoris Històrics del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra.

L'article 2 LIRPF estableix que l'objecte del tribut és la "renda" del contribuent, la qual es defineix legalment com la totalitat dels seus rendiment, guanys i pèrdues patrimonials, així com les imputacions de renda que s'estableixin per llei, amb independència del lloc on s'haguessin produït i qualsevol quina sigui la residència del pagador.

A més és un tribut cedit parcialment a les CCAA, per tant, aquestes només poden regular alguns aspectes en concert, ja que la creació i la regulació és estatal.

⁵⁸ Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels Impostos de Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni

⁵⁹ 1. Tothom contribuirà al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva capacitat econòmica mitjançant un sistema tributari just inspirat en els principis d'igualtat i progressivitat que, en cap cas, tindrà abast confiscatori.

2. La despesa pública realitzarà una assignació equitativa dels recursos públics i la programació i l'execució respondran als criteris d'eficiència i economia.

3. Només es podran establir prestacions personals o patrimonials de caràcter públic d'acord amb la llei."

Constitueix el fet imposable del tribut, establert en l'article 6 de la Llei, l'obtenció de la renda pel contribuent dels següents components: els rendiments del treball, els rendiments del capital, els rendiments de les activitats econòmiques, els guanys i pèrdues patrimonials i les imputacions de renda establertes per la Llei.

Ara bé, estan exemptes de l'impost aquelles rendes establertes en l'article 7 LIRPF, però la més important relativa a aquest treball fa referència a les anualitats per aliments percebudes dels pares en virtut de decisió judicial.

Entre les rendes no sotmeses a l'IRPF poden trobar-se aquelles que estan subjectes a l'ISD i els guanys o pèrdues patrimonials relacionats amb l'article 33.3 LIRPF.

L'article 8 LIRPF determina que queden subjectes a l'IRPF les persones físiques que tinguin la seva residència en territori espanyol, les persones físiques que tinguin la seva residència habitual a l'estranger per alguna circumstància prevista a l'article 10 LIRPF i les persones físiques de nacionalitat espanyola que acreditin la seva nova residència fiscal en un país o territori qualificat reglamentàriament com a paradís fiscal.

Un altre dels aspectes importants a destacar relacionats expressament amb el meu supòsit pràctic, és la possibilitat que dona el legislador de poder presentar la declaració individual o conjunta. Amb caràcter general, la declaració de l'IRPF es presenta de forma individual. No obstant, les persones integrades en una unitat familiar⁶⁰ poden optar per declarar de forma conjunta, sempre que tots els seus membres siguin contribuents de l'impost.

En el cas d'optar per presentar la declaració de manera conjunta, tots els membres de la unitat familiar queden sotmesos a l'impost conjunt i solidàriament, de manera que el deute tributari resultant de la declaració, si és el cas, podrà ser exigit en la seva totalitat a qualsevol d'ells.

En declaracions conjuntes⁶¹ d'unitats familiars integrades per ambdós cònjuges, no separats legalment i els seus fills, si n'hi ha, s'aplicarà una reducció de la base imposable

⁶⁰ Una unitat familiar pot estar formada per: a) un matrimoni, els seus fills menors i els fills majors d'edat incapacitats judicialment subjectes a la pàtria potestat prorrogada o rehabilitada b) en defecte de matrimoni o en casos de separació legal, formada pel pare o la mare i la totalitat dels fills que convisquin amb cada contribuent, sense poder formar mai part, de dues unitats familiars.

⁶¹ Article 83 LIRPF: 1. Les persones físiques integrades en una unitat familiar poden optar, en qualsevol període impositiu, per tributar conjuntament en l'impost sobre la renda de les persones físiques, d'acord amb les normes generals de l'impost i les disposicions d'aquest títol, sempre que tots els seus membres siguin contribuents per aquest impost.

L'opció per la tributació conjunta no vincula per a períodes successius.

2. L'opció per la tributació conjunta ha d'abraçar la totalitat dels membres de la unitat familiar. Si un d'ells presenta declaració individual, els restants han d'utilitzar el mateix règim.

de 3.400 euros, amb caràcter previ a altres reduccions com les aportacions i contribucions a sistemes de previsió social, inclosos els constituïts a favor de de persones amb discapacitat, i la Mutualitat de previsió social d'esportistes professionals. En canvi, en les declaracions conjuntes d'unitats familiars formades pel pare o la mare en cas de divorci o separació i tots els fills menors que conviuen amb el contribuent, s'aplicarà una reducció de la base imposable de 2.150 euros anuals, amb caràcter previ a les reduccions per al primer supòsit anomenades.

L'opció exercida per a un període impositiu no pot ser modificada amb posterioritat respecte d'aquesta una vegada finalitzat el termini reglamentari de declaració.

En cas de falta de declaració, els contribuents han de tributar individualment, llevat que manifestin expressament la seva opció en el termini de 10 dies a partir del requeriment de l'Administració tributària.

Article 84 LIRPF: 1. En la tributació conjunta són aplicables les regles generals de l'impost sobre determinació de la renda dels contribuents, determinació de les bases imposables i liquidable i determinació del deute tributari, amb les especialitats que fixen els apartats següents.

2. Els imports i límits quantitius establerts als efectes de la tributació individual s'apliquen en quantia idèntica en la tributació conjunta, sense que sigui procedent la seva elevació o multiplicació en funció del nombre de membres de la unitat familiar.

No obstant això:

1r Els límits màxims de reducció en la base imposable que preveuen els articles 52, 53 i 54 i la disposició addicional onzena d'aquesta Llei han de ser aplicats individualment per cada participant mutualista integrat en la unitat familiar.

2n En qualsevol de les modalitats d'unitat familiar, el mínim que preveu l'apartat 1 de l'article 57 és de 5.050 euros anuals, amb independència del nombre de membres que s'hi integren.

Per a la quantificació del mínim a què es refereixen l'apartat 2 de l'article 57 i l'apartat 1 de l'article 60, tots dos d'aquesta Llei, s'han de tenir en compte les circumstàncies personals de cadascun dels cònjuges integrats en la unitat familiar.

En cap cas no és procedent l'aplicació dels mínims esmentats pels fills, sense perjudici de la quantia que escaigui pel mínim per descendents i discapacitat.

3r En la primera de les modalitats d'unitat familiar de l'article 82 d'aquesta Llei, la base imposable, amb caràcter previ a les reduccions que preveuen els articles 51, 53 i 54 i la disposició addicional onzena d'aquesta Llei, es redueixen en 3.400 euros anuals. A aquest efecte, la reducció s'ha d'aplicar, en primer lloc, a la base imposable general sense que pugui resultar negativa com a conseqüència d'aquesta minoració. El romanent, si n'hi ha, minora la base imposable de l'estalvi, que tampoc pot resultar negativa.

4t En la segona de les modalitats d'unitat familiar de l'article 82 d'aquesta Llei, la base imposable, amb caràcter previ a les reduccions que preveuen els articles 51, 53 i 54 i la disposició addicional onzena d'aquesta Llei, es redueix en 2.150 euros anuals. A aquest efecte, la reducció s'ha d'aplicar, en primer lloc, a la base imposable general sense que pugui resultar negativa com a conseqüència d'aquesta minoració. El romanent, si n'hi ha, minora la base imposable de l'estalvi, que tampoc pot resultar negativa.

No s'ha d'aplicar aquesta reducció quan el contribuent convisqui amb el pare o la mare d'algun dels fills que formen part de la seva unitat familiar.

3. En la tributació conjunta són compensables, d'acord amb les normes generals de l'impost, les pèrdues patrimonials i les bases liquidables generals negatives, realitzades i no compensades pels contribuents components de la unitat familiar en períodes impositius anteriors en què hagin tributat individualment.

4. Els mateixos conceptes determinats en tributació conjunta són compensables exclusivament, en cas de tributació individual posterior, per aquells contribuents a què corresponguin d'acord amb les regles sobre individualització de rendes que conté aquesta Llei.

5. Les rendes de qualsevol tipus obtingudes per les persones físiques integrades en una unitat familiar que hagin optat per la tributació conjunta són gravades acumulativament.

6. Tots els membres de la unitat familiar queden conjuntament i solidàriament sotmesos a l'impost, sense perjudici del dret a prorratejar entre si el deute tributari, segons la part de renda subjecta que correspongui a cadascun d'ells.

2.1. LIQUIDACIÓ DEL PATRIMONI

El fet de què la parella contragués matrimoni sota el règim de separació de béns, no comporta la dissolució de patrimoni en comú; el què existeix és la cotitularitat sobre un bé immoble *pro indiviso*. Així doncs, caldrà tenir en compte el tractament fiscal de l'habitatge habitual per saber quins efectes produeix en la declaració de la renda.

2.2. LA POTESTAT PARENTAL I LA GUARDA. LA PENSIÓ D'ALIMENTS

2.2.1. La potestat parental i la guarda

La potestat parental és una institució plenament civil, doncs al no tenir cap mena de connotació econòmica, la potestat parental no té efectes en l'IRPF. Ara bé, pel què fa a la guarda, aquell contribuent qui estigui divorciat i tingui descendents, ha de fer constar en la declaració de la renda, amb qui conviu els seus fills; únicament amb el contribuent o únicament amb l'altre progenitor, en el cas de què la guarda sigui exclusiva a favor d'un dels progenitors o amb els dos progenitors, si la guarda és compartida. Això és així per tal d'imputar el mínim personal i familiar al cònjuge amb qui conviu.

2.2.2. La pensió d'aliments als fills⁶²

Una de les qüestions que afecten a la tributació familiar a l'IRPF és la relacionada amb la fiscalitat de les pensions d'aliments a favor dels descendents.

L'article 7k) LIRPF⁶³ estableix que les anualitats percebudes dels pares per decisió judicial són considerades **renda exempta**. Ara bé, per a què aquesta exempció resulti operativa, és precís que existeixi una decisió judicial que estableixi l'import de la pensió d'aliments o que ratifiqui l'acord dels cònjuges respecte la quantia recollida en el Conveni regulador. Per tant, aquestes rendes rebudes pels fills, no tributaran en l'IRPF.

Dit en altres paraules, el cònjuge amb qui convisquin els fills, serà aquell qui gestiona la pensió d'aliments. En conseqüència, quan faci la declaració de la renda conjunta amb els fills menors (amb els quals forma una unitat familiar) no haurà de declarar l'import rebut en concepte de pensió d'aliments a favor dels fills.

⁶² LAGOS, G., IGLESIAS A., ÁLAMO R., GARCÍA C., "Crónica Tributaria. Familia y Fiscalidad directa en España"

⁶³ 7. Estaran exemptes les següents rendes:

k) Les anualitats per aliments percebudes dels pares en virtut de decisió judicial.

Per altra banda, per aquell cònjuge qui satisfaci la pensió, l'article 75 LIRPF⁶⁴ determina que, quan l'import de les anualitats per aliments resulti inferior a la base liquidable general, aplicaran l'escala de gravamen separadament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general. De la quantia resultant de les operacions anteriors es minorarà l'import derivat d'aplicar l'escala al mínim personal i familiar, incrementant en 1.600 euros anuals.

Aquest tractament permet reduir la progressivitat de l'impost i dóna resposta a la repetida sol·licitud dels progenitors divorciats respecte l'adequació del gravamen personal a la capacitat econòmica real del contribuent. El cert és que s'havia sol·licitat reiteradament l'exclusió de la base imposable de les rendes destinades a pensions i amb la normativa actual, malgrat les pensions no quedin excloses de la base imposable general dels progenitors pagadors, l'aplicació de la tarifa de manera separada a la resta de les rendes que integren el patrimoni del contribuent de la base imposable general, provoca un atenuant en la progressivitat de l'impost; especialment per aquells que tenen rendes altes i tributen a una tipus més elevat.

El què succeeix davant d'una base imposable general baixa, és que la càrrega fiscal no s'atenua, per tant, l'impacte serà més elevat com més alta sigui la renda del progenitor qui paga la pensió d'aliments.

2.3. ATRIBUCIÓ DE L'HABITATGE FAMILIAR

El fet de què a Catalunya el règim econòmic matrimonial, a falta de capitulacions sigui el de separació de béns, tal com indica l'article 210.10 CCC⁶⁵, comporta que no hi hagi massa comuna, conservant cada cònjuge la titularitat dels béns obtinguts abans i durant el matrimoni.

⁶⁴ Els contribuents que satisfacin anualitats per aliments als seus fills per decisió judicial sense dret a l'aplicació per aquests últims del mínim per descendents que preveu l'article 58 d'aquesta Llei, quan l'import d'aquelles sigui inferior a la base liquidable general, aplicaran l'escala preveu el número 1r de l'apartat 1 de l'article anterior separadament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general. La quantia total resultant es minora en l'import derivat d'aplicar l'escala prevista al número 1r de l'apartat 1 de l'article 74 d'aquesta Llei a la part de la base liquidable general corresponent al mínim personal i familiar que resulti dels increments o disminucions a què es refereix l'article 56.3 d'aquesta Llei, incrementat en 1.980 euros anuals, sense que pugui resultar negativa com a conseqüència d'aquesta minoració.

⁶⁵ 1. El règim econòmic matrimonial és el convingut en capítols.

2. Si no hi ha pacte o si els capítols matrimonials són ineficaces, el règim econòmic és el de separació de béns.

En el supòsit en què un bé, com podria ser l'habitatge comú, correspongui *pro indiviso* a ambdós cònjuges, caldrà estar a les regles generals sobre cotitularitat, atribuint la renda a cada part en funció de la seva participació⁶⁶.

En cas de divorci, l'habitatge habitual pot passar a ser titularitat d'un dels ex cònjuges, o bé, pactar la venda a una tercera persona i distribuir la quantitat rebuda segons la participació en el moment de la compra, segons pacte entre les parts.

En el cas en que un dels cònjuges passi a tenir la plena titularitat de l'habitatge habitual, implica que rep un bé per major valor del què li correspondria segons la seva quota de participació. Si es compensa a l'altre cònjuge amb diners per l'excés, ens trobem davant un excés d'adjudicació subjecta a l'ITPAJD.

Però en el cas de què aquesta compensació no es produeixi, l'operació quedarà gravada per l'Impost sobre Successions i Donacions (en endavant, ISD), per l'adquisició lucrativa *intervivos*, i en conseqüència, tal i com indica l'article 6.4 LIRPF⁶⁷ **estaria no subjecta per l'IRPF**.

2.4. ATRIBUCIÓ DE COMPENSACIÓ PER RAÓ DE TREBALL

La compensació per raó de treball provoca certa confusió pel què fa a la seva fiscalitat, doncs hi ha diverses interpretacions que resulten contraries entre elles.

En primer lloc, la Direcció General de Tributs (en endavant, DGT) ha interpretat en diverses ocasions l'article 45.I.b).3 LITP⁶⁸ reiterant la seva doctrina: *“La exención regulada en el artículo 45.I.b).3 del texto refundido de la Ley del impuesto no puede aplicarse a comunidades de bienes de cónyuges en separación de bienes, ya que se refiere a la sociedad de gananciales (aportaciones de bienes de los cónyuges a la sociedad de gananciales y a adjudicaciones de bienes de la sociedad de gananciales a favor de los cónyuges). La existencia de una comunidad de bienes cuyos comuneros sean cónyuges en separación de bienes es ajena al régimen matrimonial y tanto su constitución como su disolución deben tratarse en el Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos*

⁶⁶ VILLAGRASSA ALCAIDE, CARLOS, “Derecho de Familia”, p. 387

⁶⁷ 4.No estarà subjecta a aquest impost la renda que es trobi subjecta a l'Impost sobre Successions i Donacions.

⁶⁸ Els beneficis fiscals aplicables en cada cas a les tres modalitats de gravamen a què es refereix l'article 1 de la present Llei són els següents:

I.B).Estaran exemptes:

3. Les aportacions de béns i drets verificats pels cònjuges a la societat conjugal, les adjudicacions que al seu favor i en pagament d'aquestes es verifiquin a la seva dissolució i les transmissions que per aquesta causa es facin als cònjuges en pagament del seu haver de guanys.

Jurídicos Documentados como cualquier otra comunidad de bienes (...) este Centro Directivo considera que el criterio que sustenta en el planteamiento de la consulta es erróneo, pues no cabe duda de que la exención regulada en el artículo 45.I.B)3 del TRLITPAJD no alcanza a todos los matrimonios, sino que se refiere expresamente a sociedades conyugales, lo que puede incluir a la sociedad de gananciales y a cualquier otro matrimonio cuyo régimen económico sea el de sociedad conyugal [...], pero en ningún caso puede entenderse que también están incluidos los matrimonios cuyo régimen económico matrimonial es de separación de bienes o el de participación en las ganancias, precisamente porque los cónyuges voluntaria y espontáneamente han decidido no formar una sociedad conyugal, sino mantener separados sus respectivos patrimonios”⁶⁹

Per tant, la DGT és manté sempre en el criteri de què l'exempció regulada en l'articulat no pot aplicar-se a les comunitats de béns de cònjuges en separació de béns, ja que l'article únicament fa referència a la societat de guanys i aplicar-ho a la separació de béns pot considerar-se analogia, prohibida clarament en l'article 14 Llei General Tributaria⁷⁰.

En definitiva, l'Administració Tributària interpretant el concepte de comunitat matrimonial com equivalent a règim de guanys, manté que cal tributar en l'ITP per compensació econòmica per raó de treball, encara que sigui conseqüència de la liquidació del règim econòmic del matrimoni.

Ara bé, la posició de la DGT i el TSJCat són dispars, doncs el TSJCat s'ha pronunciat en diverses ocasions estenent l'exempció a les transmissions originades en qualsevol règim econòmic matrimonial, emprant-se en l'argument de la protecció a la família en diverses sentències: *“Por todo ello del mismo modo que el Derecho Civil por imperativo constitucional protege a la familia, el Derecho fiscal prolonga esa protección a las complejas relaciones económicas que generan las situaciones de crisis (separación, nulidad, divorcio) al aplicar una exención tanto a las transmisiones que por tal causa se hagan a los cónyuges en pago de su haber de gananciales como a las originadas por otros regímenes distintos al de gananciales -o cualquier otro de comunidad regulado en el Derecho Foral- sin que existe prohibición alguna, atendida la redacción del primer*

⁶⁹ Resolució de la DGT V 0129-10, de 27 de gener de 2010

⁷⁰ No s'admetrà l'analogia per estendre més enllà dels seus termes estrictes l'àmbit del fet imposable, de les exempcions i altres beneficis o incentius fiscals

inciso del precepto, para aplicar dicho beneficio a todas las transmisiones operadas como consecuencia de situaciones de crisis matrimonial con independencia de cual haya sido su régimen económico matrimonial. Como hemos dicho en otras sentencias, una interpretación favorable a la exclusión, en los términos que propugnan ambas Administraciones, amen de no ser acorde con el sentido y el alcance de la norma, no solo no contribuiría a la pacificación de la nueva situación personal y económica sino que además ofrecería dudas de constitucionalidad por infracción de los arts. 13 y 31.1 de la Constitución, a falta de una justificación objetiva y razonable. Por último solo nos queda poner de relieve que aunque la aplicación a un matrimonio de uno u otro régimen matrimonial es voluntario (pues puede sin duda pactarse) no cabe la menor duda del arraigo que tiene en cada Comunidad un régimen económico matrimonial concreto, lo que lleve a los contrayentes a aceptarlo, siendo comúnmente de aplicación el régimen supletorio. Si en el momento de la disolución del matrimonio se produjeran desigualdades en el tratamiento fiscal nos encontraríamos con una discriminación por razón de vecindad civil que nos habría de llevar, precisamente por esa falta de justificación razonable, a plantear una cuestión de constitucionalidad del precepto generador de la desigualdad, circunstancia que no concurre en este caso por cuanto la controversia puede resolverse por vía interpretativa⁷¹

Així doncs, el TSJCat considera aplicable l'exempció a la liquidació del règim de separació de béns per als supòsits de transmissions de béns d'un cònjuge a un altre en compensació de l'aportació del seu treball a la societat conjugal.

D'altra banda, el TS es pronuncia en el mateix sentit que la DGT partint de la idea de que *“la divisió de la cosa comuna no suposa una transmissió patrimonial pròpiament dita, ni a efectes civils ni fiscals, sinó una mera concreció o especificació d'un dret abstracte preexistent”*.

Davant les doctrines tant contradictòries del TSJCat i el TS, es va estimar un recurs de cassació per tal de fixar doctrina en interès de llei,⁷² amb la intenció de què per part de la

⁷¹ STSJCat 5103/2007 26 d'abril (ECLI:ES:TSJCAT:2007:5103) i STSJCat 6732/2004 de 3 de desembre (ECLI:ES:TSJCAT:2004:6732)

⁷² S'impugna en aquest recurs de cassació en interès de llei la STSJCat 5103/2007 de 26 d'abril (ECLI:ES:TSJCAT:2007:5103). En l'antecedent de fet 2n. s'assenyala: “Notificada la sentencia en fecha 8 de febrero de 2008 a la Generalidad de Cataluña, su Letrado, el 8 de mayo siguiente, interpuso recurso de casación en interés de la ley, por entender que la doctrina que sienta es errónea y gravemente perjudicial

Generalitat es “*modifiqui el criteri exposat per la sentència d’instància per ser doctrina errònia i danyosa [...]*.” Aquest resultat ha estat efectivament aconseguit, donat que la sentència analitza les diferències existents entre el règim econòmic de guanys i la separació de béns. En ella, s’identifica la societat de guanys com una comunitat en mà comuna, mentre que el règim de separació de béns es caracteritza per la inexistència de comunitat causada pel matrimoni i en cas d’existir, es troba fora del propi règim econòmic matrimonial⁷³.

Per tant doncs, existeix la impossibilitat d’aplicació de la norma tributària per analogia a altres règims no específicament previstos en la mateixa, així doncs, l’exempció és únicament per la societat conjugal. Tampoc s’admet la invocació dels principis d’igualtat, feta pel TSJCat, perquè no s’atorga un tracte fiscal diferencial a les dues situacions

para el interés general, proponiendo que se fije como doctrina legal la siguiente: <<En el supuesto de las adjudicaciones y transmisiones originadas por la disolución del matrimonio, y previsto en el artículo 45.I.B) 3 del Real Decreto Legislativo 1/1993, por el cual se aprueba el Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados, la exención de tributos únicamente es aplicable a las disoluciones en que haya efectiva comunidad de bienes (sociedad conyugal); por tanto esta exención no es aplicable a los supuestos en que rija un régimen económico matrimonial de separación de bienes>>”.

⁷³ STS 2351/2010 de 30 d’abril (ECLI:ES:TS:2010:2351) determina que “*Conviene, ante todo, poner de relieve las diferencias existentes entre el régimen económico matrimonial de gananciales y el de separación de bienes*.”

La doctrina mayoritaria viene considerando que la sociedad de gananciales se trata de una comunidad en mano común, de origen germánico, en la que existe un patrimonio autónomo, separado y común, del que son titulares indistintamente ambos cónyuges sin que ninguno de ellos, constate el matrimonio, ostenten cuota alguna sobre los bienes y derechos que lo integran, ni puedan ejercitar individualmente derechos de propiedad, surgiendo sólo en el momento en que la comunidad se disuelve un derecho de crédito, el derecho a la cuota de liquidación.

Como se deduce de la lectura del art. 1344 del Código Civil <<mediante la sociedad de gananciales se hacen comunes las ganancias o beneficios obtenidos indistintamente por cualquiera de ellos, que le serán atribuidos por mitad al disolverse>>.

La denominación de sociedad viene de la antigua redacción del art. 1395 del Código Civil que remitía con carácter supletorio a las reglas del contrato de sociedad para regir la sociedad de gananciales.

Por el contrario, el régimen económico matrimonial de separación de bienes tiene como nota esencial la inexistencia de una comunidad patrimonial por razón de matrimonio. En este régimen cada cónyuge retiene el dominio, administración y disfrute, tanto de los bienes que aporta como de los que adquiera por cualquier título durante el matrimonio, contribuyendo a las cargas comunes en la proporción convenida o en proporción a su haber, constituyendo la negación de toda asociación pecuniaria entre los esposos, siendo, pues, un régimen de independencia el que impera, bajo el cual cada uno conserva, no solamente la propiedad, sino también la administración y el goce de sus bienes.

Por tanto, la comunidad de bienes cuyos comuneros sean cónyuges en separación de bienes es ajena al régimen matrimonial y participa de la misma naturaleza que cualquier otra comunidad de bienes, en la que cada uno de los copropietarios ostenta un derecho de propiedad sobre la parte que le corresponde, pudiendo enajenarla, cederla o hipotecarla, a diferencia de las comunidades de mano común, sin que, por tanto, pueda hablarse de puesta en común de bienes en estos casos”.

similars, sinó que en una es produeix verdadera transmissió i en l'altra no (separació de béns)⁷⁴.

Finalment, l'article 33.3.d) LIRPF s'estableix que "S'estimarà que no existeix guany o pèrdua patrimonial en els següents supòsits: en l'extinció del règim econòmic matrimonial de separació de béns, quan per imposició legal o resolució judicial es produeixin compensacions, dineràries o mitjançant l'adjudicació de béns, per causa diferent de la pensió compensatòria entre cònjuges. Les compensacions a les què es refereix aquesta lletra d) no tindran dret a reduir la base imposable del pagador ni constituirà una renda per al perceptor. El supòsit al que es refereix aquesta lletra d) no podrà donar lloc, en cap cas, a les actualitzacions dels valors dels béns o drets adjudicats."

Així doncs, des de l'1 de gener de 2015, després de la redacció de l'apartat d) de l'article 33.3 LIRPF, la compensació econòmica per raó de treball **no té cap efecte fiscal** per al seu beneficiari ni per al pagador, **a efectes de l'IRPF**. Per tant, és un guany que no està subjecte a l'IRPF.

Atenent a les qüestions plantejades en el Dictamen, la Sra. Prats exposa que vol sol·licitar al seu encara cònjuge, la compensació econòmica per raó de treball, donada la seva major dedicació, basada en la bona fe i el principi de confiança, a la família durant el matrimoni. Partint d'aquesta base, la Sra. Prats dubta entre dues opcions possibles; la seva intenció és saber quina d'elles resultarà fiscalment més beneficiosa per a ella. En primer lloc, la Sra. Prats voldria conèixer quin tractament fiscal té el fet de què passi a ser titular al 100% de l'habitatge familiar. En aquests moments, n'és titular del 50%, mentre que l'altra meitat és propietat del seu cònjuge, el Sr. Milà. Fiscalment, aquesta opció, queda gravada per l'ISD, perquè no es produeix compensació econòmica a canvi i en conseqüència, **l'article 6.4 LIRPF ho declara no subjecte** (per estar subjecte a l'ISD).

⁷⁴ STS 2351/2010 de 30 d'abril (ECLI:ES:TS:2010:2351) estableix que "*Finalmente, tampoco cabe invocar la posible infracción del principio de igualdad que consagra el art. 14 de nuestra Constitución, de no aplicarse la exención por tener las consecuencias de disolución del régimen económico familiar la misma finalidad en el régimen de gananciales que en el de separación de bienes pues en éste la mayor fiscalidad que soportan dichos bienes proviene de la existencia de transmisión en la adjudicación de los mismos, transmisión inexistente en aquel, por lo que el trato diferenciado no radica en el régimen que regula el matrimonio, sino en la existencia o inexistencia de transmisión.*"

Cal tenir en compte la denominada plusvàlua latent, la qual té lloc quan la persona receptora del bé immoble en el futur el ven a un tercer. Per tant, si la Sra. Prats decidís vendre's l'immoble, la diferència de valor que rebria, hauria de tributar.

En segon lloc, la contribuent voldria considerar l'obtenció, per part del Sr. Milà, de 105.000 €, és a dir, la meitat del valor de l'habitatge. Fiscalment **no tributa**, donat que **no s'estima com a guany patrimonial** per l'article 33.3.d) LIRPF.

A través del programa Renda Web, serà possible veure quina de les dues opcions resulta més favorable a efectes fiscals, i per tant, la Sra. Prats al moment de decidir, podrà fer-ho coneixent la tributació de cada opció.

2.5. ATRIBUCIÓ DE PRESTACIÓ COMPENSATÒRIA

L'atribució de prestació compensatòria a favor d'un dels ex cònjuges per part de l'altre, provoca l'aparició d'obligacions i drets, com també de conseqüències fiscals per ambdues parts. Per això, el legislador tributari dota cada situació d'una fiscalitat pròpia a LIRPF, sempre en funció de les circumstàncies que, en cada cas concret es donin, tenint en compte sempre les diverses opcions i formes amb les què es pot prestar i el període de temps establert.

En relació a la part que sofreix el desequilibri econòmic i a qui, per tant, se li reconeix el dret a percebre la prestació compensatòria, l'article 17.2.f) LIRPF⁷⁵ estableix que aquesta percepció ha de tributar com a **rendiment del treball**. En aquest sentit, l'excònjuge qui rep la prestació haurà d'incloure l'import de la compensació rebuda com a renda procedent del treball en la seva declaració de l'IRPF, sense sotmetre-la a retenció.

Ara bé, aquest rendiment no implica la incompatibilitat de l'obtenció d'altres rendiments de la mateixa naturalesa.

És important fer menció del què s'indica en l'article 96.3.b) LIRPF ja que no haurà de declarar el contribuent qui obtingui rendes procedents exclusivament de la prestació compensatòria del seu ex cònjuge amb el límit de 12.000 euros anuals.

⁷⁵ 2. En tot cas, tenen la consideració de rendiments del treball:

f) Les pensions compensatòries rebudes del cònjuge i les anualitats per aliments, sense perjudici del que disposa l'article 7 d'aquesta Llei.

Pel que fa a la part qui ha d'abonar la compensació, tindrà dret a una reducció de la base imposable de l'impost a conseqüència del pagament de la prestació. La raó està en què a més de no disposar d'aquesta part de renda, el legislador ha decidit que la quantia tributí per a qui la rep. De no ser així, s'estaria tributant dues vegades pel mateix, cosa que donaria lloc a un enriquiment injust de l'Administració Tributària, prohibit per l'ordenament jurídic.

En l'article 55 LIRPF s'estableix que les pensions compensatòries a favor del cònjuge i les anualitats per aliments, amb excepció de les fixades en favor dels fills del contribuent, satisfetes ambdues per decisió judicial, podran ser objecte de reducció en la base imposable. Així doncs, s'aprecia la intenció del legislador de portar la càrrega de tributar la compensació per part de qui la rep i no de qui l'abona, cosa que causarà que el resultat sigui una menor base liquidable que disminueix la progressivitat de l'impost. Amb això, s'entén que es realitza una correcta distribució de l'obligació de contribuir. El repartiment entre els cònjuges, per una banda, dóna compliment al mandat constitucional de què tots han de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva capacitat econòmica. El fet de traslladar la tributació de la compensació de l'excònjuge qui l'abona, a qui la rep, s'eviten els efectes del sistema progressiu donat que el repartiment de la renda modera el tipus impositiu aplicable a l'IRPF.

En aquest cas, atenent a les qüestions plantejades en el Dictamen, la Sra. Prats considera que procedeix reclamar una prestació compensatòria, donat el desequilibri econòmic que patirà una vegada divorciada (és acomiadada de la seva feina i sol·licita subsidi d'atur), respecte el nivell de vida que tenia durant el matrimoni.

La client dubta entre dues possibles opcions, per això, requereix els serveis d'assessorament fiscal per tal de saber, quina de les dues possibilitats què té en ment és la millor econòmicament parlant: cobrar la pensió compensatòria en diners o en espècie. Fiscalment, l'article 17.2.f) LIRPF⁷⁶ considera les dues situacions com a **rendiment del treball**, ja que estableix que les pensions compensatòries rebudes del cònjuge en tenen aquesta consideració.

⁷⁶ 2. En tot cas, tenen la consideració de rendiments del treball:

a) Les prestacions següents:

f) Les pensions compensatòries rebudes del cònjuge i les anualitats per aliments, sense perjudici del que disposa l'article 7 d'aquesta Llei.

En primer lloc, considera la idea de què durant un any, rebi del seu ex cònjuge, el Sr. Milà, 11.900 €, és a dir, 991'66 €/mes, en diners.

En segon lloc, planteja la idea de què durant 8 anys i mig, sigui usufructuaria de l'apartament de Cadaqués, titularitat del Sr. Milà. L'usdefruit està valorat en 11.900 € i això suposaria rebre la pensió compensatòria en espècie. Per calcular el valor de l'usdefruit temporal, s'ha d'atendre a l'article 10.2.a) LITPAJD on s'estableix que l'usdefruit es reputarà proporcional al valor total dels béns, a raó del 2% per cada període d'un any, sense excedir del 70%.

Així doncs, tenint en compte que el bé immoble té un valor de 70.000 €, s'ha de multiplicar aquesta quantia per 2%, sent el resultat 1.400 €/any. L'usdefruit es constitueix per 8 anys i mig, per tant, 1.400 € per 8,5 anys = 11.900 €, el qual serà imputat totalment al període impositiu en què es constitueix.

La pensió compensatòria rebuda en espècie en concepte d'usdefruit es pot considerar com a rendiment irregular en el temps, ja que el període de generació de la renda és superior a 2 anys i s'imputa la totalitat en un únic període impositiu. Per tant, l'article 18.2 LIPRF⁷⁷ estableix que li serà d'aplicació una reducció del 30%.

A través del programa Renda Web, serà possible veure quina de les dues opcions resulta més favorable a efectes fiscals, i per tant, la Sra. Prats al moment de decidir, podrà fer-ho coneixent la tributació de cada opció.

3.SIMULACIÓ COMPARATIVA DE LES OPCIONS AMB L'APLICATIU RENDA WEB

Per poder emetre el Dictamen i valorar quina de les institucions civils anteriorment explicades, resulta més o menys favorable econòmicament, és imprescindible fer diverses declaracions i fer-ne la comparativa. Per això, serà necessari fer, en primer lloc, la declaració individual i conjunta dels cònjuges en el suposat cas de què no s'hagués produït

⁷⁷ 2.El 30 per cent de reducció, en el cas de rendiments íntegres diferents dels que preveu l'article 17.2.a) d'aquesta Llei que tinguin un període de generació superior a dos anys, així com aquells que es qualifiquin reglamentàriament com a obtinguts de forma notòriament irregular en el temps, quan, en ambdós casos, sense perjudici del disposat en el paràgraf següent, s'imputin en un únic període impositiu.

divorci al llarg de l'any 2017 i posteriorment poder veure la repercussió fiscal davant l'IRPF en casos de crisi matrimonial.

Seguidament caldrà conèixer el resultat de la declaració de la contribuent divorciada, amb les diverses possibles opcions que planteja, en concepte de compensació econòmica per raó de treball i prestació compensatòria. La idea és veure quina de les combinacions fetes resulta més favorable econòmicament per la Sra. Prats

Per poder aconsellar fiscalment a la contribuent serà necessari atendre a quatre tipus de declaracions diferents.

En totes elles es té en compte la pensió d'aliments dels fills que rep la contribuent (abonada pel progenitor masculí) d'un import de 1.200 € mensuals i el subsidi d'atur que sol·licita davant la situació d'acomiadament en data, 30 de juny de 2017. L'import mensual brut del subsidi d'atur és de 1.411,83 € els primers sis mesos i de 1.041,66 la resta del període de dret. Als efectes d'aquest treball, només es tindran en compte les mensualitats rebudes al llarg del 2017. A totes les mensualitats, se'ls hi descomptarà l'import brut indicat en concepte de Seguretat Social i la retenció de l'IRPF aplicable d'acord a la normativa fiscal vigent.

A més a més, s'inclouen la resta de preceptes que s'anomenen a l'inici del treball, com serien, l'import dels rendiments del capital immobiliari i mobiliari de la contribuent, entre d'altres.

La Sra. Prats rep una indemnització per acomiadament improcedent d'un valor de 21.341,30 €. Aquesta quantia té la qualificació de renda exempta, doncs l'article 7.e) LIRPF⁷⁸ estableix que la indemnització laboral resulta exempta fins a 180.000 euros.

⁷⁸ 7.e): N'estan exemptes les rendes següents:

Les indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador, en la quantia establerta amb caràcter obligatori en l'Estatut dels Treballadors, en la seva normativa de desenvolupament o, si escau, en la normativa reguladora de l'execució de sentències, sense que pugui considerar-se com a tal l'establerta en virtut de Conveni, pacte o contracte.

Sense perjudici del que es disposa en el paràgraf anterior, en els supòsits d'acomiadaments col·lectius realitzats de conformitat amb el que es disposa en l'article 51 de l'Estatut dels Treballadors, o produïts per les causes previstes en la lletra c) de l'article 52 del citat Estatut, sempre que, en tots dos casos, es deguin a causes econòmiques, tècniques, organitzatives, de producció o per força major, quedarà exempta la part d'indemnització percebuda que no superi els límits establerts amb caràcter obligatori en l'esmentat Estatut per a l'acomiadament improcedent.

L'import de la indemnització exempta al fet que es refereix aquesta lletra tindrà com a límit la quantitat de 180.000 euros.

La despesa en concepte de defensa jurídica pagada a l'advocada qui la va representar davant del Jutjat de lo Social, va ser de 600 €. L'article 19.2.e) LIRPF estableix que les despeses de defensa jurídica derivades directament de litigis suscitats en la relació del contribuent amb la persona de la qui percep els rendiments, seran deduïbles fins a un límit de 300 €. Per tant, la Sra. Prats podrà deduir-se en la declaració de l'IRPF la meitat de l'import pagat per la defensa jurídica.

3.1.Simulació primera

En aquest apartat, es procedirà a analitzar el resultat de la declaració dels contribuents en el suposat cas de què no s'hagués produït ruptura matrimonial. Permetrà conèixer amb més exactitud i millor concreció, quins canvis es produeixen en el resultat de la declaració, si la contribuent, la Sra. Prats, està casada o divorciada.

Com ja s'ha explicat, la Llei de l'IRPF permet als matrimonis i als pares o mares separats legalment que convisquin amb els seus fills, tributar conjuntament, si així ho desitgen. És per això, que l'Agència Tributària, en el programa Renda Web, mostra tant el resultat individual com conjunt, tenint els contribuents la possibilitat de presentar la declaració més beneficiosa econòmicament.

Després d'haver fet la declaració del matrimoni, els resultats obtinguts a través de Renda Web són clarament diferenciats. Si el matrimoni decideix presentar la declaració de manera conjunta haurà de fer front a 1.968,14 €, mentre que si cada contribuent la presenta individual, rebran cadascun d'ells 1.926,97 € (el progenitor masculí, com a declarant) i 1.036,91 € (la progenitora femenina, com a cònjuge).

	CONJUNTA	INDIVIDUAL Declarant (Mateo)	INDIVIDUAL Cònjuge (Laia)
<i>Resultat de la declaració</i>	1968,14 €,	-1926,97 €	-1036,91€

**El resultat de la declaració de manera desglossada es troba en l'annex 9*

Així doncs, no queda cap dubte, que en el suposat cas en què el matrimoni no s'hagués divorciat l'any 2017 seria més favorable econòmicament la presentació individual, malgrat el matrimoni tingui una reducció de la base imposable general per tributar conjuntament de 3.400 €.

Això és a conseqüència de què el tipus mitjà estatal general i el tipus mitjà autonòmic general resulten majors, com també el tipus mitjà estatal de l'estalvi i el tipus mitjà autonòmic de l'estalvi, si la declaració és conjunta, mentre que si la declaració és individual, els tipus disminueixen.

Existeix també una important diferència entre el tipus mitjà estatal del Sr. Milà i la Sra. Prats, doncs el Sr. Prats rep més rendes del treball i rendiments del capital immobiliari que la Sra. Prats i per tant, la base liquidable general és molt més elevada.

Recordar que el matrimoni té deducció per tenir un descendent amb discapacitat a càrrec i deducció per família nombrosa.

3.2.Simulació segona

L'objectiu d'aquesta declaració, no és altre que conèixer-ne el resultat, combinant dues de les quatre propostes fetes per la Sra. Prats. Recordar, què en concepte de compensació per raó de treball, la client considera dues opcions, igual que en concepte de prestació compensatòria.

Ara és el moment de combinar una de les dues opcions plantejades en concepte de compensació per raó de treball amb una de les dues opcions en concepte de prestació compensatòria.

En primer lloc, en concepte de compensació per raó de treball, s'analitzen els efectes fiscals que tindria el fet de què la contribuent optés per l'opció de ser la titular de la totalitat de l'habitatge habitual. En segon lloc, en concepte de pensió compensatòria, en aquesta declaració s'ha fet constar que la contribuent rep una mensualitat de 991,66 €, en diners, del seu ex cònjuge.

Després d'introduir les dades corresponents al programa Renda Web, el resultat obtingui és el següent:

	CONJUNTA	INDIVIDUAL
Resultat de la declaració	-957,43 €	-333,93 €

**El resultat de la declaració de manera desglossada es troba en l'annex 10*

3.3.Simulació tercera

En aquest cas, la declaració feta inclou la mateixa opció en concepte de compensació econòmica per raó de treball que l'anterior declaració, és a dir, l'opció de ser la titular de la totalitat de l'habitatge habitual, però es combina, amb una altra opció pel què fa a la

prestació compensatòria. La contribuent, en aquest cas, ha fet constar que cobra la pensió compensatòria en espècie, sent usufructuaria d'un apartament a Cadaqués titularitat del Sr. Milà; l'usdefruit té un valor de 11.900 €. Els resultats obtinguts a través del programa Renda Web han estat els següents:

	CONJUNTA	INDIVIDUAL
Resultat de la declaració	-267,23 €	356,27 €

**El resultat de la declaració de manera desglossada es troba en l'annex 11*

3.4.Simulació quarta

En aquest cas, la declaració és feta tenint en compte que la contribuent obté 105.000 € pagats pel Sr. Milà, és a dir, la meitat del valor de l'habitatge, en concepte de prestació per compensació per raó de treball. En aquest cas, es combina amb què la Sra. Prats rep del seu ex cònjuge, 991,66 € mensuals, en concepte de pensió compensatòria. El resultat de la declaració és el següent:

	CONJUNTA	INDIVIDUAL
Resultat de la declaració	-957,43 €	-333,93 €

**El resultat de la declaració de manera desglossada es troba en l'annex 12*

3.5.Simulació cinquena

Els resultats mostrats, inclouen en concepte de prestació per compensació per raó de treball, l'opció en què la Sra. Prats opta per l'opció d'obtenir 105.000 €, la meitat del valor de l'habitatge. Mentre que pel què fa a la pensió compensatòria, en aquest cas, es considera que la contribuent ha fet constar que cobra la pensió compensatòria en espècie, sent usufructuaria d'un apartament a Cadaqués titularitat del Sr. Milà; l'usdefruit té un valor de 11.900 €. Aquest seria el resultat de la declaració:

	CONJUNTA	INDIVIDUAL
Resultat de la declaració	-267,23 €	356,27 €

**El resultat de la declaració de manera desglossada es troba en l'annex 13*

VI. CONCLUSIONS

PRIMERA.

En supòsits de ruptura familiar no contenciosa, resulta necessari l'elaboració d'un Conveni regulador que s'haurà de sotmetre a ratificació judicial. El Conveni regulador és un document presentat de mutu acord entre els ex-cònjuges, el qual ha de recollir la proposta d'aquests sobre les mesures reguladores de les conseqüències del divorci.

Ha de contenir el detall dels efectes personals i patrimonials derivats de la ruptura del matrimoni. En presència de fills menors, la proposta de Conveni s'ha d'elaborar tenint en compte el seu interès.

Tanmateix, per tal que el Conveni sigui òptim en totes les seves vessants, resulta essencial l'anàlisi de les conseqüències fiscals de les diferents mesures proposades.

SEGONA.

En supòsits de ruptura matrimonial o de parella, la guarda dels fills menors, pot ser atribuïda sota règims diferents, sempre tenint en compte el què resulta més beneficiós pels menor, és a dir, atenent sempre a l'interès dels menor.

Front a la guarda atribuïda en exclusiva a un dels progenitors, pren força l'atribució de guarda compartida. La guarda compartida permet mantenir la corresponsabilitat dels progenitors en la guarda dels fills.

Malgrat el concepte de guarda compartida ha anat variant i integrant diferents modalitats, considero que respon a la idea de temps repartit en la guarda dels menor, atenent sempre al seu interès.

Això permetrà mantenir relació entre els descendents i qualsevol dels dos progenitors, amb l'objectiu d'intentar causar el menor impacte possible causat per la ruptura matrimonial. Per tant, s'intenta assimilar els rols dels progenitors divorciats, a aquells rols que mantenien durant el matrimoni respecte els seus fills.

Fiscalment, aquell progenitor divorciat qui conviu amb els seus descendents de manera exclusiva (cas en què la guarda sigui exclusiva), ho ha de fer constar, com també, si la guarda és compartida entre ambdós cònjuges. Això implicarà que les deduccions per descendents atribuïdes als contribuents, siguin per tant sols un dels progenitors, o per contra, es divideixin entre els dos.

TERCERA.

La pensió d'aliments als fills és la quantitat econòmica a la què els progenitors han de fer front en casos de ruptura matrimonial per tal de contribuir a les despeses derivades del seu deure de cura. Els beneficiaris en primera instància són els fills menors d'edat, però també pot fixar-se a favor dels fills majors d'edat o emancipats que convisquin amb un dels progenitors sense ingressos propis i que compleixin una sèrie de requisits.

Per tal de concretar la quantia de la pensió cal prendre en consideració diverses circumstàncies: les possibilitats econòmiques dels progenitors i l'atribució de la guarda. Als efectes fiscals cal tenir present que la pensió d'aliments fixada judicialment resulta exempta en l'IRPF pel progenitor qui la gestiona.

QUARTA.

L'habitatge familiar és l'habitatge habitual on conviu una família. En supòsits de ruptura matrimonial, el legislador deixa als cònjuges l'atribució de l'ús de l'habitatge familiar, sempre tenint en compte l'interès dels menors.

En cas de manca d'acord sobre aquest ús, el Codi Civil l'atorga al cònjuge a qui s'atribueix la guarda dels fills.

L'habitatge familiar resulta exempt en l'IRPF.

CINQUENA.

La compensació econòmica per raó de treball té com a finalitat compensar la desigualtat econòmica que pot provocar l'extinció del règim de separació de béns quan un dels cònjuges no ha incrementat el seu patrimoni durant la vigència del matrimoni, per causa de la seva dedicació a la llar. La funció social de la institució és, per tant, procurar la compensació d'un perjudici patrimonial, derivat d'una activitat realitzada per un dels cònjuges a favor de la família.

El pagament de la quantitat econòmica procedent, es pot fer en béns o en diners. I aquesta darrers, en forma de pensió.

Tanmateix, en aquest cas, cal veure el tractament fiscal de les diferents opcions possibles als efectes de valorar l'impacte de la tributació en el resultat final de l'acord.

SISENA.

La prestació compensatòria apareix en els supòsits de trencament de la convivència, quan la ruptura perjudica econòmicament a un dels cònjuges més que no pas a l'altre, prestant especial atenció al nivell de vida de la parella durant la convivència.

L'objectiu es tractar d'aturar el perjudici que representa la ruptura, tot atribuint el dret a qui li representarà major esforç econòmic continuar vivint com ho feia abans. Per tant, aquest dret serveix com a finalitat per poder reclamar la quantitat raonablement idònia per a corregir, fins on escaigui, el major perjudici patrimonial.

Tanmateix, la quantia fixada, ha de tenir en compte les possibilitats i necessitats d'ambdós ex cònjuges, i no pot ser indefinida.

Tal com succeeix amb la compensació anterior, la prestació compensatòria es pot satisfer en béns o en diners. Cal, doncs, conèixer també el tractament fiscal de les diferents opcions als efectes de valorar correctament el contingut del Conveni.

SETENA.

Analitzades les diferents institucions familiars i patrimonials procedents en un supòsit de crisi matrimonial des del punt de vista civil, i fetes les valoracions fiscals pertinents al respecte, cal concloure quina opció és la que resulta més favorable fiscalment.

Fetes les quatre simulacions possibles de la contribuent, cal prendre la decisió sobre quina de les dues opcions en concepte de compensació econòmica per raó de treball és millor, com també, quina de les dues és la millor, respecte la prestació compensatòria.

Amb l'ajuda del resultat de les declaracions, es podrà veure de manera clara, senzilla i quantificada, què resultarà més beneficiós econòmicament per la contribuent.

	CONJUNTA	INDIVIDUAL	LA MÉS BENEFICOSA
<i>Simulació segona</i>	-957,43 €	-333,93 €	✓
<i>Simulació tercera</i>	-267,23 €	356,27 €	✗
<i>Simulació quarta</i>	-957,43 €	-333,93 €	✓
<i>Simulació cinquena</i>	-267,23 €	356,27 €	✗

**La simulació primera no s'inclou en la taula, donat que és la què fa referència al supòsit en què no s'hagués produït ruptura matrimonial.*

VUITENA.

Els resultats de la declaració es repeteixen en la segona i quarta simulació, mentre que també succeeix entre els resultats de la tercera i la cinquena.

Això és així perquè resulta més favorable presentar la declaració conjunta amb la resta de la unitat familiar, és a dir, amb els fills menors. La tributació conjunta li suposa una reducció de la base imposable general de 2.150 €, mentre que presentar la declaració individual, no dona lloc a cap reducció.

Pel què fa a la base imposable de l'estalvi, és la mateixa en les quatre simulacions, doncs la quantia imputada a rendiments del capital mobiliari a integrar en la base imposable de l'estalvi no varia i per tant, no és objecte del canvi de resultats entre les declaracions. Cal prestar especial atenció doncs, a la base liquidable general sotmesa a gravamen, ja que en la tercera i la cinquena simulació (22.594,26 €) és més elevada que la segona i la quarta simulació (20.214,26 €). En conseqüència, la tercera i cinquena simulació, la suma del tipus mitjà estatal general i el tipus mitjà autonòmic general és de 10,83%, sent 2 punts més elevat que en les altres dues simulacions, amb 8,69%.

NOVENA.

De l'anàlisi fiscal practicat, es pot concloure que realment les quanties que tenen incidència en el resultat de l'IRPF són les relatives a la pensió compensatòria, ja que són les dues que fan variar el resultat de la declaració. Aquestes quanties són, en primer lloc, la pensió compensatòria cobrada en diners per un valor de 991,66 €/mes durant un any i en segon lloc, la pensió compensatòria en espècie que constitueix un usdefruit sobre un bé immoble valorat en 11.900 €.

Així doncs, l'habitatge familiar no té cap tipus d'incidència fiscal en l'IRPF ja que aquest resulta exempt i per tant, no provoca canvis en el resultat de les declaracions simulades, com tampoc els guanys patrimonials en concepte de compensació econòmica per raó de treball ja que no estan subjectes a l'IRPF.

DESENA.

L'opció més favorable per fer efectiva la pensió compensatòria, és fer-ho en diners, cobrant mensualment una quantia. Això permet que la pensió compensatòria sigui

cobrada en dos períodes impositius diferents i per tant, es produeix el trencament de la progressivitat de l'impost.

La meitat de la pensió és cobrada, en 6 mensualitats de juliol a desembre de l'exercici 2017 i l'altra meitat, en 6 mensualitats de gener a juny de l'exercici 2018.

El fet d'imputar la meitat de la pensió compensatòria en l'exercici 2017, provoca que només ingressa 5.950 € i per tant, la base liquidable general sotmesa a gravamen és menor que en el cas de què cobrés la totalitat de la pensió durant l'exercici 2017.

Si s'escollís l'opció de fer efectiva la pensió compensatòria en espècie, la totalitat de la quantia seria imputada a l'exercici 2017 i per tant, com es reflecteix en les simulacions fetes, la base liquidable general sotmesa a gravamen incrementa. Però tot i això, es aplicable una reducció del 30% sobre la quantia, i això provoca la disminució del tipus de mig estatal i autonòmic general i en certa manera, ajuda a equilibrar la progressivitat de l'impost.

Ara bé, aquesta possibilitat dóna joc a poder disposar d'un immoble del qual se'n poden obtenir rendes, i per tant, la possibilitat l'incrementar la capacitat econòmica.

ONZENA.

En relació a la compensació econòmica per raó de treball, les valoracions fiscals no ens aporten diferències significatives. Per la qual cosa, l'elecció d'una o l'altra opció s'hauria de centrar en altres circumstàncies com l'interès preferent dels menors.

En aquest cas, en el Dictamen s'aposta per l'atribució del 50% restant de l'habitatge als efectes de l'estabilitat familiar.

VII. BIBLIOGRAFIA

Agència Tributària. “Manual Pràctic Renda i Patrimoni 2017”. Ministeri d’Hisenda i Funció Pública, Madrid, 2018.

Cubero Truyo, Antonio, Carrasco González, Francisco M., “Curso de Derecho Tributario. Parte especial” Madrid: Editorial Tecnos (Grupo Anaya S.A), 2014.

Arnau Raventós, Lidia. “Pactes sobre la prestació compensatòria: quan “el nom no fa la cosa”. *Revista Catalana de Dret Privat* [Societat Catalana d’Estudis Jurídics], vol. 15-1 (2015), p. 87-112

Espiau Espiau, Santiago. “El règim jurídic de l’habitatge familiar en situació de crisi matrimonial”. *Revista Catalana de Dret Privat* [Societat Catalana d’Estudis Jurídics], vol. 14 (2014), p. 9-25

Ferrerio Lapatza, José Juan, Jesús Rodríguez Márquez, Javier Martín Fernández. “Curso de Derecho tributario. Sistema tributario español”. Marcial Pons, Ediciones Jurídicas y Sociales, Madrid, 2013.

Miralles González, Isabel. “La compensació econòmica per raó de treball en el Llibre segon del Codi civil de Catalunya: algunes qüestions civils i fiscals”. *InDret, Revista per l’Anàlisi del Dret*, 2012, número de revista: 1.

Pérez Royo, Fernando, Florián García Berro, Ignacio Pérez Royo, Francisco Escribano, Merino Jara, Isaac, Manuel Lucas Durán, Juan Calvo Vérguez, José Antonio Fernández Amor, Yolanda García Luis, Elena Manzano Silva, Antonio Vázquez del Rey Villanueva. “Derecho Financiero y Tributario. Parte general”. Editorial Tecnos, Madrid, 2017.

Villagrasa Alcaide, Carlos. “Derecho de Familia”. Editorial Bosch. S.A., Barcelona, 2011.

Rubio Gimeno, Gemma. “Autorregulació de la crisi de parella (Una aproximació des del Dret Civil Català)”. Editorial Dykinson S.L, Madrid, 2014.

Legislació

Espanya. Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l’Impost sobre Successions i Donacions. Butlletí Oficial de l’Estat, 19 de desembre de 1987, núm. 303.

Espanya. Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l’Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels Tributs sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni. Butlletí Oficial de l’Estat, 29 de novembre de 2006, núm. 285

Espanya. Llei 25/2010, de 29 de juliol, del llibre segon del Codi Civil de Catalunya, relatiu a la persona i a la família. Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, 5 d'agost de 2010, núm. 5686.

Espanya. Reial Decret de 24 de juliol de 1889 pel què es publica el Codi Civil. Butlletí Oficial de l'Estat, 25 de juliol de 1889, núm. 206.

Espanya. Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, pel qual es aprova el Text refós de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats. Butlletí Oficial de l'Estat, 20 d'octubre de 1993, núm. 251.

FDDE

ANNEX

ANNEX 1. Conveni Regulador

CONVENI REGULADOR DE DIVORCI

Lleida, 30 de juny de 2017

REUNITS:

D'una part el Sr. Mateo Milà, amb domicili a l'Avinguda Blondel 24, de Lleida i DNI 31957160V. De l'altra part la Sra. Laia Prats, amb domicili a Rambla d'Aragó 25, 2n pis, de Lleida i DNI 78153188Q.

Actuem en nom propi i reconeixem mútuament capacitat legal suficient per formalitzar aquest Conveni regulador.

MANIFESTEM:

1. Que vam contraure matrimoni a Lleida el dia 3 de maig de 1998.
2. Que som pares de la Marta Milà Prats, nascuda el dia 15 de setembre de 1996 i dels bessons menors d'edat, Pol i Núria Milà Prats nascuts el 23 de maig de 2003.
3. Que el nostre règim econòmic matrimonial és el de separació de béns.
4. Que a causa de les divergències existents en la nostra vida conjugal hem decidit de mutu acord posar-hi fi.
5. Que subscrivim aquest Conveni regulador per tal de regular els efectes de la separació.

PACTES

1. Domicili conjugal. S'atribueix l'ús i gaudi del domicili conjugal, situat a Rambla d'Aragó 24, 2n pis, de Lleida, a la Sra. Laia Prats i als seus fills menors d'edat.

2. Pla de parentalitat. Tots dos cònjuges mantenen la pàtria potestat dels fills menors, Pol i Núria. La guarda és compartida, de manera que la mare, Sra. Laia Prats, conviurà amb la filla major d'edat i els fills menors.

Pel què fa al règim de visites, els dos progenitors gaudiran del règim d'estada i visita en relació als fills, en la forma que han acordat ja què es considera la més convenient pels interessos dels descendents:

- a) El pare pot estar amb els seus fills els dimecres des de les 17 hores, fins als dijous a la mateixa hora.
- b) El pare pot estar amb els fills els caps de setmana alterns, des de la tarda del divendres a la sortida de l'escola fins el diumenge a les 21 hores.
- c) Durant les vacances escolars de Nadal, Setmana Santa i estiu, el pare tindrà als fills la meitat d'aquests períodes. Si no hi ha acord entre els progenitors, hauran d'alternar per meitats: la primera meitat per al pare els anys parells i la segona meitat per a la mare, els anys senars.

3. Contribució a les càrregues del matrimoni i aliments. El Sr. Mateo Milà ha de contribuir amb una pensió d'aliments de 400 euros per a cada fill, és a dir, 1.200 euros, fins que aquests tinguin independència econòmica. Ha d'ingressar aquesta quantitat dins dels cinc primers dies de cada mes en el compte corrent que indiqui la Sra. Laia Prats. Aquesta quantitat s'ha d'incrementar anualment amb l'IPC que publiqui l'Institut Nacional d'Estadística o l'organisme que el substitueixi.

4. Prestació compensatòria. A conseqüència del divorci, la Sra. Laia Prats es troba en desequilibri econòmic respecte el seu matrimoni. Per això, els ex cònjuges acorden que durant un període d'un any, la Sra. Laia Prats rebrà 991,66 euros/mes, en diners.

5. Compensació econòmica per raó de treball. La cònjuge passa a ser titular de l'altre 50% de l'habitatge habitual (el qual és propietat del Sr. Mateo Milà) i per tant, passa a ser la única titular.

6. Liquidació del règim econòmic del matrimoni. El règim econòmic del matrimoni ha estat el de separació de béns. Per tant, seran d'aplicació els articles 232.1 i següents del CCC.

7. Ratificació. Tots dos cònjuges s'obliguen a ratificar aquest Conveni en presència judicial i a respectar tot el que hi està pactat.

Com a prova de conformitat amb el contingut d'aquest Conveni, tots dos cònjuges el signem per duplicat i amb un sol efecte.

Sr. Mateo Milà

Sra. Laia Prats

ANNEX 2. Nòmina de la Sra. Prats assalariada a l'empresa Jardineros de Lleida S.A

RECIBO INDIVIDUAL JUSTIFICATIVO DEL PAGO DE SALARIOS			
Empresa: JARDINEROS DE LLEIDA S.A. Domicilio: CIF: CCC:		Trabajador: LAIA NIF: Núm. Afil. Seguridad Social: Grupo profesional: Grupo de Cotización:	
Periodo de liquidación: del ...1... de ...ENER... al ...31... de ...ENER... de 20.17.			Total días
I. DEVENGOS	IMPORTE	TOTALES	
1. Percepciones salariales			
Salario base	1785,71		
Complementos salariales			
.....			
.....			
Horas extraordinarias			
Horas complementarias (contratos a tiempo parcial).....			
Gratificaciones extraordinarias.....			
Salario en especie.....			
2. Percepciones no salariales			
Indemnizaciones o suplidos			
Prestaciones e indemnizaciones de la Seguridad Social			
Indemnizaciones por traslados, suspensiones o despidos			
Otras percepciones no salariales			
A. TOTAL DEVENGADO.....		1785,71	
I. DEDUCCIONES			
1. Aportación del trabajador a las cotizaciones a la Seguridad Social y conceptos de recaudación conjunta			
	%		
Contingencias comunes	4,7	97,91	
Desempleo.....	1,55	32,29	
Formación Profesional.....	0,1	2,08	
Horas extraordinarias.....			
TOTAL APORTACIONES.....			
2. Impuesto sobre la renta de las personas físicas.....	8,50	151,78	
3. Anticipos.....			
4. Valor de los productos recibidos en especie			
5. Otras deducciones.....			
B. TOTAL A DEDUCIR.....			284,06
LÍQUIDO TOTAL A PERCIBIR (A – B).....			1501,65
		RECIBÍ ..31... deENER..... de 20.17.	
Firma y sello de la empresa			

DETERMINACIÓN DE LAS BASES DE COTIZACIÓN A LA SEGURIDAD SOCIAL Y CONCEPTOS DE RECAUDACIÓN CONJUNTA Y DE LA BASE SUJETA A RETENCIÓN DEL IRPF Y APORTACIÓN DE LA EMPRESA			
CONCEPTO	BASE	TIPO	APORTACIÓN EMPRESA
1. Contingencias comunes			
Importe remuneración mensual.....	1785,71		
Importe prorata pagas extraordinarias.....	297,61		
TOTAL.....	2083,32	23,6	491,66
AT y EP.....			
2. Contingencias profesionales y conceptos de recaudación conjunta.....			
Desempleo.....	2083,32	5,50	114,58
Formación Profesional.....		0,6	12,49
Fondo Garantía Salarial.....		0,2	4,16
3. Cotización adicional horas extraordinarias.....			
4. Base sujeta a retención del IRPF.....	1785,71		

ANNEX 3. Càlcul de la retenció de l'IRPF per l'Agència Tributària a la Sra. Prats

 Agencia Tributaria

CÁLCULO DE RETENCIONES - IRPF 2017

27 de marzo de 2018

La Agencia tributaria le comunica que, en relación con el perceptor que más abajo se indica y de acuerdo con los datos que asimismo se relacionan, los resultados del cálculo efectuado son los siguientes:

BASE PARA CALCULAR EL TIPO DE RETENCIÓN	20.548,08
MÍNIMO PERSONAL Y FAMILIAR PARA CALCULAR EL TIPO DE RETENCIÓN	11.600,00
MINORACIÓN POR PAGOS DE PRÉSTAMOS PARA VIVIENDA HABITUAL	0,00
TIPO DE RETENCIÓN APLICABLE	8,50
IMPORTE ANUAL DE LAS RETENCIONES E INGRESOS A CUENTA	2.125,00

FEDE

ANNEX 4. Resultat del Programa d'Autocàlcul de Prestacions d'Atur

RESULTAT DEL PROGRAMA D'AUTOCÀLCUL DE PRESTACIONS D'ATUR

Tenint en compte les dades que ens heu facilitat, tindríeu dret a percebre una prestació contributiva d'atur de **24** mesos de durada.

L'import mensual brut seria de **1411.83 €** durant els primers sis mesos i de **1041.66 €** durant la resta del període de dret.

Sobre l'import brut indicat s'hi descomptarà **97.91 €** en concepte d'aportació obligatòria del treballador a la cotització de la Seguretat Social i, si escau, la retenció d'IRPF aplicable d'acord amb la normativa fiscal vigent.

La prestació s'abonarà entre els dies 10 i 15 de cada mes mitjançant ingrés en el compte corrent que indiqui en presentar la sol·licitud i del qual sigui titular.

Podrà presentar la sol·licitud a través d' [Internet](#) o presencialment a l'oficina de prestacions que li correspongui segons el seu domicili, prèvia [petició de cita](#), si escau, en el termini de 15 dies hàbils comptats a partir del **30/06/2017**.

NOTA: EL RESULTAT OBTINGUT A TRAVÉS D'AQUEST SIMULADOR NO ÉS VINCULANT PER AL SERVEI PÚBLIC D'Ocupació ESTATAL NI GENERA CAP DRET A FAVOR VOSTRE.

FEDBE

ANNEX 5. Càlcul de la retenció de l'IRPF per l'Agència Tributària a la Sra. Prats

Agencia Tributaria

CÁLCULO DE RETENCIONES - IRPF 2017

8 de mayo de 2018

La Agencia tributaria le comunica que, en relación con el perceptor que más abajo se indica y de acuerdo con los datos que asimismo se relacionan, los resultados del cálculo efectuado son los siguientes:

BASE PARA CALCULAR EL TIPO DE RETENCIÓN	383,52
MÍNIMO PERSONAL Y FAMILIAR PARA CALCULAR EL TIPO DE RETENCIÓN	11.600,00
MINORACIÓN POR PAGOS DE PRÉSTAMOS PARA VIVIENDA HABITUAL	0,00
TIPO DE RETENCIÓN APLICABLE	0,00
IMPORTE ANUAL DE LAS RETENCIONES E INGRESOS A CUENTA	0,00

FDDE

ANNEX 6. Càlcul de la quitança

Document de liquidació i quitança

Dades de l'empresa

Nom JARDINERS DE LLEIDA, SA	Adreça RAMBLA DE FERRAN, 3	
Població LLEIDA	Codi postal	Núm. d'inscripció a la eguret Social

Dades del treballador/a

Nom i cognoms LAIA	Categoria professional NASS	
Adreça RAMBLA D'ARAGÓ 25, 2N PIS	Població LLEIDA	Codi postal

Dades del contracte

Data d'extinció del contracte
30 JUNY 2017

Jo, LAIA, mitjançant aquest document declaro que he deixat de prestar els meus serveis a l'empresa que s'esmenta més amunt perquè ACOMIADAMENT IMPROCEDENT i que en aquest acte rebo la quantitat d. 21.341,30 () pels conceptes establerts als articles i del Conveni col·lectiu d. amb relació als articles 31 i 38 del Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de l'estatut dels treballadors, i, si escau, la indemnització legal o pactada.

Detall de l'import

	Dies computats	Import
Part proporcional de la paga extra de juny	360 (1785,71/360)	1.785,71
Part proporcional de la paga extra de Nadal	180 (1785,71/360)	892,85
Part proporcional de beneficis		
Part proporcional d'altres pagues extres		
Part proporcional de vacances		
Dies treballats l'últim mes	30	1.785,71
Indemnització	247,5 (BCCC/30)	17.186,40

Descomptes

Seguretat Social	132,29
IRPF 8,50 % sobre	2.083,32
Import líquid	21.341,30

La quantitat esmentada, d. 21.341,30, se m'ha fet efectiva mitjançant el xec bancari núm. de data d. de 20, lliurat al compte corrent núm. del qual és titular l'empresa, a l'entitat financera. Amb la percepció d'aquesta quantia, dono per conclosa la relació laboral, en què reconec que s'han satisfet les obligacions i els salaris que devia l'empresa. Com a conseqüència de la relació laboral, i en prova de conformitat, signo aquest rebut de liquidació i quitança.

Als efectes oportuns, declaro que he signat aquest document en presència d'un/a representant legal dels treballadors.

Als efectes oportuns, declaro que no he fet ús de la possibilitat de signar aquest document en presència d'un/a representant legal dels treballadors.

Als efectes oportuns signo aquest document i declaro que no hi ha a l'empresa cap representant legal dels treballadors.

Lloc i data

ANNEX 7. Nòmina del Sr. Milà assalariat a l'empresa Jardineros de Lleida S.A

RECIBO INDIVIDUAL JUSTIFICATIVO DEL PAGO DE SALARIOS

Empresa: JARDINEROS DE LLEIDA S.A. Domicilio: CIF: CCC:	Trabajador: MATEO NIF: Núm. Afil. Seguridad Social: Grupo profesional: Grupo de Cotización:
---	--

Período de liquidación: del ...1... de ...GNER..... al ...31... de ...GNER.....de 2017..	Total días
--	---

I. DEVENGOS	IMPORTE	TOTALES
1. Percepciones salariales		
Salario base	6000	
Complementos salariales		
.....		
.....		
.....		
Horas extraordinarias		
Horas complementarias (contratos a tiempo parcial).....		
Gratificaciones extraordinarias.....		
Salario en especie.....		
2. Percepciones no salariales		
Indemnizaciones o suplidos		
.....		
Prestaciones e indemnizaciones de la Seguridad Social		
.....		
Indemnizaciones por traslados, suspensiones o despidos		
.....		
Otras percepciones no salariales		
.....		
A. TOTAL DEVENGADO.....		6000
I. DEDUCCIONES		
1. Aportación del trabajador a las cotizaciones a la Seguridad Social y conceptos de recaudación conjunta		
%		
Contingencias comunes	4,7	176,30
Desempleo.....	1,55	58,14
Formación Profesional.....	0,1	3,75
Horas extraordinarias.....		
TOTAL APORTACIONES.....		
2. Impuesto sobre la renta de las personas físicas.....	28,36	1701,6
3. Anticipos.....		
4. Valor de los productos recibidos en especie		
5. Otras deducciones.....		
B. TOTAL A DEDUCIR.....		1939,79
LÍQUIDO TOTAL A PERCIBIR (A – B).....		4060,21
Firma y sello de la empresa	de de 20.....	RECIBÍ

DETERMINACIÓN DE LAS BASES DE COTIZACIÓN A LA SEGURIDAD SOCIAL Y CONCEPTOS DE RECAUDACIÓN CONJUNTA Y DE LA BASE SUJETA A RETENCIÓN DEL IRPF Y APORTACIÓN DE LA EMPRESA			
CONCEPTO	BASE	TIPO	APORTACIÓN EMPRESA
1. Contingencias comunes			
Importe remuneración mensual.....	6000		
Importe prorrateo pagas extraordinarias.....	1000		
TOTAL.....	3751,20	23,6	885,20
AT y EP.....			
2. Contingencias profesionales y conceptos de recaudación conjunta.....	3751,20	5,50	206,31
Formación Profesional.....		0,6	22,5
Fondo Garantía Salarial.....		0,2	7,50
3. Cotización adicional horas extraordinarias.....			
4. Base sujeta a retención del IRPF.....	6000		

ANNEX 8. Càlcul de la retenció de l'IRPF per l'Agència Tributària al Sr. Milà

Agencia Tributaria

CÁLCULO DE RETENCIONES - IRPF 2017

29 de marzo de 2018

La Agencia tributaria le comunica que, en relación con el perceptor que más abajo se indica y de acuerdo con los datos que asimismo se relacionan, los resultados del cálculo efectuado son los siguientes:

BASE PARA CALCULAR EL TIPO DE RETENCIÓN	78.065,34
MÍNIMO PERSONAL Y FAMILIAR PARA CALCULAR EL TIPO DE RETENCIÓN	11.600,00
MINORACIÓN POR PAGOS DE PRÉSTAMOS PARA VIVIENDA HABITUAL	0,00
TIPO DE RETENCIÓN APLICABLE	28,36
IMPORTE ANUAL DE LAS RETENCIONES E INGRESOS A CUENTA	23.822,40

FDDE

ANNEX 9. Simulació primera

	INDIVIDUALS		
	CONJUNTA	Declarant	Cònjuge
	Presentar declaració Vista prèvia	Presentar declaració Vista prèvia MÉS FAVORABLE 31957160V	Presentar declaració Vista prèvia MÉS FAVORABLE 78153188Q
⇒ NIF			
⇒ Resultat de la declaració	1.968,14	-1.926,97	-1.036,91
⇒ Rendiments del treball			
Total ingressos íntegres computables	109.000,00	84.000,00	25.000,00
Rendiment net previ	103.813,42	80.665,34	23.148,08
Rendiment net	101.813,42	78.665,34	21.148,08
Rendiment net reduït	101.813,42	78.665,34	21.148,08
⇒ Rendiments del capital mobiliari a integrar en la base imposable de l'estalvi			
Total ingressos íntegres	31.000,00	30.000,00	1.000,00
Gastos fiscalment deduïbles	2.025,00	2.000,00	25,00
Rendiment net reduït	28.975,00	28.000,00	975,00
⇒ Rendes derivades dels immobles a disposició dels seus titulars o arrendats o cedits a tercers			
Suma de rends immobiliàries imputades	499,88	0,00	499,88
Suma de rendiments nets reduïts del capital immobiliari	2.197,47	1.287,19	910,28
⇒ Base imposable general	104.510,77	79.952,53	22.558,24
⇒ Reduccions de la base imposable general			
Per tributació conjunta	3.400,00	0,00	0,00
Per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social (règim general).	3.500,00	3.000,00	500,00
⇒ Base liquidable general	97.610,77	76.952,53	22.058,24
⇒ Base liquidable general sotmesa a gravamen	97.610,77	76.952,53	22.058,24
⇒ Base imposable de l'estalvi	28.975,00	28.000,00	975,00
⇒ Base liquidable de l'estalvi	28.975,00	28.000,00	975,00
⇒ Adequació de l'impost a les circumstàncies personals i familiars			
Mínim del contribuent. Import estatal	5.550,00	5.550,00	5.550,00
Mínim del contribuent. Import autonòmic	5.550,00	5.550,00	5.550,00
Mínim per descendents. Import estatal	9.100,00	4.550,00	4.550,00
Mínim per descendents. Import autonòmic	9.100,00	4.550,00	4.550,00
Mínim per discapacitat. Import estatal	6.000,00	3.000,00	3.000,00
Mínim per discapacitat. Import autonòmic	6.000,00	3.000,00	3.000,00
⇒ Càlcul de l'impost i resultat de la declaració			
Tipus mitjà estatal general	15,60	14,94	5,12
Tipus mitjà estatal de l'estalvi	10,29	10,28	9,50
Tipus mitjà autonòmic general	15,37	14,98	5,26
Tipus mitjà autonòmic de l'estalvi	10,29	10,28	9,50
Quota íntegra estatal	18.215,30	14.384,32	1.223,37
Quota íntegra autonòmica	17.990,16	14.411,11	1.254,64
⇒ Deduccions generals			
Per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla part estatal	0,00	0,00	0,00
Per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla part autonòmica	0,00	0,00	0,00
⇒ Deduccions autonòmiques			
Suma de deduccions autonòmiques	0,00	0,00	0,00
⇒ Quotes			
Quota líquida estatal	18.215,30	14.384,32	1.223,37
Quota líquida autonòmica	17.990,16	14.411,11	1.254,64
Quota líquida estatal incrementada	18.215,30	14.384,32	1.223,37
Quota líquida autonòmica incrementada	17.990,16	14.411,11	1.254,64
Quota líquida incrementada total	36.205,46	28.795,43	2.478,01
⇒ Quota resultant de l'autoliquidació	36.205,46	28.795,43	2.478,01
⇒ Retencions i la resta de pagaments a compte			
Per rendiments del treball	25.947,32	23.822,40	2.124,92
Per rendiments del capital mobiliari	5.890,00	5.700,00	190,00
⇒ Quota diferencial	4.368,14	-726,97	163,09
Deducció per maternitat.	0,00	0,00	0,00
Deducció per descendents amb discapacitat a càrrec.	1.200,00	600,00	600,00
Deducció per ascendents amb discapacitat a càrrec.	0,00	0,00	0,00
Deducció per família nombrosa.	1.200,00	600,00	600,00
Deducció per ascendent amb dos fills sense dret a anualitats per aliments.	0,00	0,00	0,00

ANNEX 10. Simulació segona

	CONJUNTA	INDIVIDUALS
	Presentar declaració	Declarant
	Vista prèvia	Presentar declaració
	Vista prèvia	Vista prèvia
	MÉS FAVORABLE	
⇒ NIF		78153188Q
⇒ Resultat de la declaració	-957,43	-333,93
⇒ Rendiments del treball		
Total ingressos íntegres computables	25.135,24	25.135,24
Rendiment net previ	23.454,10	23.454,10
Rendiment net	21.454,10	21.454,10
Rendiment net reduït	21.454,10	21.454,10
⇒ Rendiments del capital mobiliari a integrar en la base imposable de l'estalvi		
Total ingressos íntegres	1.000,00	1.000,00
Despeses fiscalment deduïbles	25,00	25,00
Rendiment net reduït	975,00	975,00
⇒ Rendes derivades dels immobles a disposició dels titulars o arrendats o cedits a tercers		
Suma de rendes immobiliàries imputades	499,88	499,88
Suma de rendiments nets reduïts del capital immobiliari	910,28	910,28
⇒ Base imposable general	22.864,26	22.864,26
⇒ Reduccions de la base imposable general		
Per tributació conjunta	2.150,00	0,00
Per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social (règim general).	500,00	500,00
⇒ Base liquidable general	20.214,26	22.364,26
⇒ Base liquidable general sotmesa a gravamen	20.214,26	22.364,26
⇒ Base imposable de l'estalvi	975,00	975,00
⇒ Base liquidable de l'estalvi	975,00	975,00
⇒ Adequació de l'impost a les circumstàncies personals i familiars		
Mínim del contribuent. Import estatal	5.550,00	5.550,00
Mínim del contribuent. Import autonòmic	5.550,00	5.550,00
Mínim per descendents. Import estatal	4.550,00	4.550,00
Mínim per descendents. Import autonòmic	4.550,00	4.550,00
Mínim per discapacitat. Import estatal	3.000,00	3.000,00
Mínim per discapacitat. Import autonòmic	3.000,00	3.000,00
⇒ Càlcul de l'impost i resultat de la declaració		
Tipus mitjà estatal general	4,22	5,26
Tipus mitjà estatal de l'estalvi	9,50	9,50
Tipus mitjà autonòmic general	4,47	5,38
Tipus mitjà autonòmic de l'estalvi	9,50	9,50
Quota íntegra estatal	946,77	1.269,27
Quota íntegra autonòmica	996,48	1.297,48
⇒ Deduccions generals		
Per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla part estatal	0,00	0,00
Per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla part autonòmica	0,00	0,00
⇒ Deduccions autonòmiques		
Suma de deduccions autonòmiques	0,00	0,00
⇒ Quotes		
Quota líquida estatal	946,77	1.269,27
Quota líquida autonòmica	996,48	1.297,48
Quota líquida estatal incrementada	946,77	1.269,27
Quota líquida autonòmica incrementada	996,48	1.297,48
Quota líquida incrementada total	1.943,25	2.566,75
⇒ Quota resultant de l'autoliquidació	1.943,25	2.566,75
⇒ Retencions i altres pagaments a compte		
Per rendiments del treball	1.100,68	1.100,68
Per rendiments del capital mobiliari	910,68	910,68
⇒ Quota diferencial	842,57	1.466,07
Deducció per maternitat.	0,00	0,00
Deducció per descendents amb discapacitat a càrrec.	600,00	600,00
Deducció per ascendents amb discapacitat a càrrec.	0,00	0,00
Deducció per família nombrosa.	1.200,00	1.200,00
Deducció per ascendent amb dos fills sense dret a anualitats per aliments.	0,00	0,00

ANNEX 11. Simulació tercera

	CONJUNTA	INDIVIDUALS
	Presentar declaració Vista prèvia MÉS FAVORABLE	Presentar declaració Vista prèvia 78153188Q
⇒ NIF		
⇒ Resultat de la declaració	-267,23	356,27
⇒ Rendiments del treball		
Total ingressos íntegres computables	<u>27.515,24</u>	<u>27.515,24</u>
Rendiment net previ	<u>25.834,10</u>	<u>25.834,10</u>
Rendiment net	<u>23.834,10</u>	<u>23.834,10</u>
Rendiment net reduït	<u>23.834,10</u>	<u>23.834,10</u>
⇒ Rendiments del capital mobiliari a integrar en la base imposable de l'estalvi		
Total ingressos íntegres	<u>1.000,00</u>	<u>1.000,00</u>
Despeses fiscalment deduïbles	<u>25,00</u>	<u>25,00</u>
Rendiment net reduït	<u>975,00</u>	<u>975,00</u>
⇒ Rendes derivades dels immobles a disposició dels titulars o arrendats o cedits a tercers		
Suma de rendes immobiliàries imputades	<u>499,88</u>	<u>499,88</u>
Suma de rendiments nets reduïts del capital immobiliari	<u>910,28</u>	<u>910,28</u>
⇒ Base imposable general	<u>25.244,26</u>	<u>25.244,26</u>
⇒ Reduccions de la base imposable general		
Per tributació conjunta	<u>2.150,00</u>	<u>0,00</u>
Per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social (règim general).	<u>500,00</u>	<u>500,00</u>
⇒ Base liquidable general	<u>22.594,26</u>	<u>24.744,26</u>
⇒ Base liquidable general sotmesa a gravamen	<u>22.594,26</u>	<u>24.744,26</u>
⇒ Base imposable de l'estalvi	<u>975,00</u>	<u>975,00</u>
⇒ Base liquidable de l'estalvi	<u>975,00</u>	<u>975,00</u>
⇒ Adequació de l'impost a les circumstàncies personals i familiars		
Mínim del contribuent. Import estatal	<u>5.550,00</u>	<u>5.550,00</u>
Mínim del contribuent. Import autonòmic	<u>5.550,00</u>	<u>5.550,00</u>
Mínim per descendents. Import estatal	<u>4.550,00</u>	<u>4.550,00</u>
Mínim per descendents. Import autonòmic	<u>4.550,00</u>	<u>4.550,00</u>
Mínim per discapacitat. Import estatal	<u>3.000,00</u>	<u>3.000,00</u>
Mínim per discapacitat. Import autonòmic	<u>3.000,00</u>	<u>3.000,00</u>
⇒ Càlcul de l'impost i resultat de la declaració		
Tipus mitjà estatal general	<u>5,36</u>	<u>6,19</u>
Tipus mitjà estatal de l'estalvi	<u>9,50</u>	<u>9,50</u>
Tipus mitjà autonòmic general	<u>5,47</u>	<u>6,21</u>
Tipus mitjà autonòmic de l'estalvi	<u>9,50</u>	<u>9,50</u>
Quota íntegra estatal	<u>1.303,77</u>	<u>1.626,27</u>
Quota íntegra autonòmica	<u>1.329,68</u>	<u>1.630,68</u>
⇒ Deduccions generals		
Per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla part estatal	<u>0,00</u>	<u>0,00</u>
Per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla part autonòmica	<u>0,00</u>	<u>0,00</u>
⇒ Deduccions autonòmiques		
Suma de deduccions autonòmiques	<u>0,00</u>	<u>0,00</u>
⇒ Quotes		
Quota líquida estatal	<u>1.303,77</u>	<u>1.626,27</u>
Quota líquida autonòmica	<u>1.329,68</u>	<u>1.630,68</u>
Quota líquida estatal incrementada	<u>1.303,77</u>	<u>1.626,27</u>
Quota líquida autonòmica incrementada	<u>1.329,68</u>	<u>1.630,68</u>
Quota líquida incrementada total	<u>2.633,45</u>	<u>3.256,95</u>
⇒ Quota resultant de l'autoliquidació	<u>2.633,45</u>	<u>3.256,95</u>
⇒ Retencions i altres pagaments a compte	<u>1.100,68</u>	<u>1.100,68</u>
Per rendiments del treball	<u>910,68</u>	<u>910,68</u>
Per rendiments del capital mobiliari	<u>190,00</u>	<u>190,00</u>
⇒ Quota diferencial	<u>1.532,77</u>	<u>2.156,27</u>
Deducció per maternitat.	<u>0,00</u>	<u>0,00</u>
Deducció per descendents amb discapacitat a càrrec.	<u>600,00</u>	<u>600,00</u>
Deducció per ascendents amb discapacitat a càrrec.	<u>0,00</u>	<u>0,00</u>
Deducció per família nombrosa.	<u>1.200,00</u>	<u>1.200,00</u>
Deducció per ascendent amb dos fills sense dret a anualitats per aliments.	<u>0,00</u>	<u>0,00</u>

ANNEX 12. Simulació quarta

	CONJUNTA	INDIVIDUALS
	Presentar declaració	Declarant
	Vista prèvia	Vista prèvia
	MÉS FAVORABLE	
⇒ NIF		78153188Q
⇒ Resultat de la declaració	-957,43	-333,93
⇒ Rendiments del treball		
Total ingressos íntegres computables	25.135,24	25.135,24
Rendiment net previ	23.454,10	23.454,10
Rendiment net	21.454,10	21.454,10
Rendiment net reduït	21.454,10	21.454,10
⇒ Rendiments del capital mobiliari a integrar en la base imposable de l'estalvi		
Total ingressos íntegres	1.000,00	1.000,00
Despeses fiscalment deduïbles	25,00	25,00
Rendiment net reduït	975,00	975,00
⇒ Rendes derivades dels immobles a disposició dels titulars o arrendats o cedits a tercers		
Suma de rendes immobiliàries imputades	499,88	499,88
Suma de rendiments nets reduïts del capital immobiliari	910,28	910,28
⇒ Base imposable general	22.864,26	22.864,26
⇒ Reduccions de la base imposable general		
Per tributació conjunta	2.150,00	0,00
Per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social (règim general).	500,00	500,00
⇒ Base liquidable general	20.214,26	22.364,26
⇒ Base liquidable general sotmesa a gravamen	20.214,26	22.364,26
⇒ Base imposable de l'estalvi	975,00	975,00
⇒ Base liquidable de l'estalvi	975,00	975,00
⇒ Adequació de l'impost a les circumstàncies personals i familiars		
Mínim del contribuent. Import estatal	5.550,00	5.550,00
Mínim del contribuent. Import autonòmic	5.550,00	5.550,00
Mínim per descendents. Import estatal	4.550,00	4.550,00
Mínim per descendents. Import autonòmic	4.550,00	4.550,00
Mínim per discapacitat. Import estatal	3.000,00	3.000,00
Mínim per discapacitat. Import autonòmic	3.000,00	3.000,00
⇒ Càlcul de l'impost i resultat de la declaració		
Tipus mitjà estatal general	4,22	5,26
Tipus mitjà estatal de l'estalvi	9,50	9,50
Tipus mitjà autonòmic general	4,47	5,38
Tipus mitjà autonòmic de l'estalvi	9,50	9,50
Quota íntegra estatal	946,77	1.269,27
Quota íntegra autonòmica	996,48	1.297,48
⇒ Deduccions generals		
Per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla part estatal	0,00	0,00
Per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla part autonòmica	0,00	0,00
⇒ Deduccions autonòmiques		
Suma de deduccions autonòmiques	0,00	0,00
⇒ Quotes		
Quota líquida estatal	946,77	1.269,27
Quota líquida autonòmica	996,48	1.297,48
Quota líquida estatal incrementada	946,77	1.269,27
Quota líquida autonòmica incrementada	996,48	1.297,48
Quota líquida incrementada total	1.943,25	2.566,75
⇒ Quota resultant de l'autoliquidació	1.943,25	2.566,75
⇒ Retencions i altres pagaments a compte	1.100,68	1.100,68
⇒ Retencions i altres pagaments a compte	1.100,68	1.100,68
Per rendiments del treball	910,68	910,68
Per rendiments del capital mobiliari	190,00	190,00
⇒ Quota diferencial	842,57	1.466,07
Deducció per maternitat.	0,00	0,00
Deducció per descendents amb discapacitat a càrrec.	600,00	600,00
Deducció per ascendents amb discapacitat a càrrec.	0,00	0,00
Deducció per família nombrosa.	1.200,00	1.200,00
Deducció per ascendent amb dos fills sense dret a anualitats per aliments.	0,00	0,00

ANNEX 13. Simulació cinquena

	CONJUNTA	INDIVIDUALS
	Presentar declaració	Presentar declaració
	Vista prèvia	Vista prèvia
	MÉS FAVORABLE	
NIF		78153188Q
Resultat de la declaració	-267,23	356,27
Rendiments del treball		
Total ingressos íntegres computables	27.515,24	27.515,24
Rendiment net previ	25.834,10	25.834,10
Rendiment net	23.834,10	23.834,10
Rendiment net reduït	23.834,10	23.834,10
Rendiments del capital mobiliari a integrar en la base imposable de l'estalvi		
Total ingressos íntegres	1.000,00	1.000,00
Despeses fiscalment deduïbles	25,00	25,00
Rendiment net reduït	975,00	975,00
Rendes derivades dels immobles a disposició dels titulars o arrendats o cedits a tercers		
Suma de rendes immobiliàries imputades	499,88	499,88
Suma de rendiments nets reduïts del capital immobiliari	910,28	910,28
Base imposable general	25.244,26	25.244,26
Reduccions de la base imposable general		
Per tributació conjunta	2.150,00	0,00
Per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social (règim general).	500,00	500,00
Base liquidable general	22.594,26	24.744,26
Base liquidable general sotmesa a gravamen	22.594,26	24.744,26
Base imposable de l'estalvi	975,00	975,00
Base liquidable de l'estalvi	975,00	975,00
Adequació de l'impost a les circumstàncies personals i familiars		
Mínim del contribuent. Import estatal	5.550,00	5.550,00
Mínim del contribuent. Import autonòmic	5.550,00	5.550,00
Mínim per descendents. Import estatal	4.550,00	4.550,00
Mínim per descendents. Import autonòmic	4.550,00	4.550,00
Mínim per discapacitat. Import estatal	3.000,00	3.000,00
Mínim per discapacitat. Import autonòmic	3.000,00	3.000,00
Càlcul de l'impost i resultat de la declaració		
Tipus mitjà estatal general	5,36	6,19
Tipus mitjà estatal de l'estalvi	9,50	9,50
Tipus mitjà autonòmic general	5,47	6,21
Tipus mitjà autonòmic de l'estalvi	9,50	9,50
Quota íntegra estatal	1.303,77	1.626,27
Quota íntegra autonòmica	1.329,68	1.630,68
Deduccions generals		
Per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla part estatal	0,00	0,00
Per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla part autonòmica	0,00	0,00
Deduccions autonòmiques		
Suma de deduccions autonòmiques	0,00	0,00
Quotes		
Quota líquida estatal	1.303,77	1.626,27
Quota líquida autonòmica	1.329,68	1.630,68
Quota líquida estatal incrementada	1.303,77	1.626,27
Quota líquida autonòmica incrementada	1.329,68	1.630,68
Quota líquida incrementada total	2.633,45	3.256,95
Quota resultant de l'autoliquidació	2.633,45	3.256,95
Retencions i altres pagaments a compte	1.100,68	1.100,68
Per rendiments del treball	910,68	910,68
Per rendiments del capital mobiliari	190,00	190,00
Quota diferencial	1.532,77	2.156,27
Deducció per maternitat.	0,00	0,00
Deducció per descendents amb discapacitat a càrrec.	600,00	600,00
Deducció per ascendents amb discapacitat a càrrec.	0,00	0,00
Deducció per família nombrosa.	1.200,00	1.200,00
Deducció per ascendent amb dos fills sense dret a anualitats per aliments.	0,00	0,00